

Modes labirinti kino pasaulē

Foto - E. Gabranovs

Svētki Kubulos. Mēdz teikt, ka mode atsaucas uz jebko, kas ir aktuāls cilvēku apģērbā, viņu sirdīs. Pagājušo sestdien Kubulos patiesi virvoja elegance...

Edgars Gabranovs

Sestdien Kubulu kultūras namā IV Starptautiskajā bērnu un jauniešu tērpu un modes festivālā "Modes Labirinti 2019" sevi prezentēja 7 studijas, 48 modeļi, kā arī interesentiem bija iespēja izvērtēt 10 tērpu kolekcijas. Atklājot starptautisko pasākumu, festivāla producete Līga Moroza-Ušacka vēlēja veiksmi bērniem, izturību vecākiem, modrību žūrijai, kā arī atsaucību skatītājiem.

Pasākuma vadītāji - šarmantā Viktorija un elegantais Raivis - pavēstīja, ka šogad modes labirinti ikvienu ievēdīs pārsteidzošajā kino pasaulē: "Kino zvaigznes kopš pirmsākumiem bijušas dievināšanas vērtas, turklāt līdzināties centās pašiem aktieriem, nevis viņu atšķirīgajām lomām." Zīmīgi, ka katram konkursantam bija jāiztur trīs uzdevumi, kuros viņi prezentēja stila, neierastas izdomas, kas savij kopā avangardu, zinātņi, radošo dzirksti, pat fantastisku, kā arī klasisko vērtību tērpus. Profesionālās žūrijas vadītāja Aija Nikolajeva, kura ir uzņēmēja, producete, dažādu starptautisko bērnu konkursu žūrijas pārstāve, lūgta atklāt, kā iespējams objektīvi izvērtēt pussimts modeļu sniegumu, atjokoja, ka jāvērtē pēc sirdsapziņas: "Ir izstrādātas normas un kritēriji, kā un ko vērtēt, piemēram, papēžu lielumi utt. Kas mudina piedalīties šādos konkursos? Jau vairāk nekā desmit gadus esmu tajā iekšā, un kā lai atsaka, ja uz mani pašaujas. Žūrijas darbs nav viegls, kā, iespējams, šķiet, no malas raugoties. Pēc konkursiem ar rezultātiem neapmierinātām māmiņām jāspēj paskaidrot, kāpēc pieņemts tāds un ne citāds lēmums."

Žūrijas komisijas vadītāja ir mūsu novadniece, kuru klasesbiedri atceras kā žiperīgu meiteni,

kas bieži bija sastopama Bolupes pludmalē. Taujāta, kā vērtē dažu papuču iebildumus, ka bērniem bērniņa jāizdzīvo skrienot, lecot, priecājoties, nevis iejūtoties mazu leļļu un jaunkundžu tēlos, Aija paskaidroja, ka cilvēkiem nereti ir nepareizs priekšstats: "Bērniem nekas netiek laupīts un atņemts. Jā, ir tēvi, kuri uzskata, ka labāk lai bērns iemācās gatavot, nevis kāpj uz skatuves. Mans bērns ir nepārtraukti gājis pa *mēli*, kļūstot par "Mini Mīs pasauli". Vakar, nosvinot 15. dzimšanas dienu, meita gatavoja gan brokastis, gan pusdienas, gan vakariņas. Viņa ir ļoti patstāvīga. Tas ir rūdījums, ko bērni un jaunieši saņem konkursos. Protams, vecākiem ir jāieklausās savu bērnu vēlmēs un viedokļos. Ja bērns grib, tad teikt, ka to nedrīkst darīt, nebūtu pareizi tikai tāpēc, ka nepaspēs iemācīties cept pankūkas. Tiesa, ir arī citas galējības. Ir daži bērni, ko redzēju arī Kubulos, kuri nemaz nevēlas šeit atrasties. Tas vecākiem ir nopietni jāizvērtē, jo, ja bērns pa *mēli* iet nelaimīgs, tad piespiest to darīt būtu ļoti, ļoti nepareizi. Primārajai jābūt bērna gribai, nevis vecāku ambīcijām."

Ari Līga Moroza-Ušacka uzskata, ka spiestā kārtā neko nevajadzētu darīt. "Tomēr domāju, ka festivāls ir ļoti gaidīts, par ko liecina labās atsauksmes, fantastiskā komanda, kura šeit strādā, kā arī uzņēmēju atbalsts," spiež pašapziņas celšanas studijas "Lote" vadītāja. Tāpat viņa lepojas, ka kompetentajā žūrijā strādā daudzi bijušie un esošie balvenieši, turklāt profesionāļi savās jomās. Lūgta atklāt, kur nākamgad notiks piektais modes labirintu festivāls, zinot, ka, visticamāk, būs izremontēts Balvu Kultūras un atpūtas centrs, Līga atzina, ka uz šo jautājumu atbildes nav. "Man ļoti patik Kubulos. Būtiskāk, lai pasākums patik cilvēkiem, nevis tas, kur festivāls notiek," viņa piebilda.

* Turpinājums 4.lpp.

Nākamajā
adugunī

- Informē un dalās pieredzē
Sociālā uzņēmējdarbība
- Kabatas, pilnas ar gudrībām
Pirmsskola pārmaiņu priekšā

Atceres pasākumi politisko represiju 70.gadadienā

22.martā plkst. 11.00 Balvu Novada muzeja telpās notiks politiski represēto kopsapulce. Līdzī jāņem personu apliecinošs dokuments un *groziņš*. Pēc sapulces notiks izstādes atklāšana, veltīta politiski represētajiem.

25.martā plkst. 13.00 būs atceres pasākums pie pieminekļa represētajiem Balvos. Turpinājums Kubulos pie bijušās dzelzceļa stacijas. Pēc atceres pasākuma Kubulu kultūras namā varēs noskatīties izrādi "Trīs māsas".

Spriedis par nākotni

20.martā plkst. 17.00 Tilžas kultūras namā Balvu novada domes deputāti, pašvaldības administrācijas pārstāvji, kā arī skolēnu vecāki

Īsziņas

spriedis par Tilžas pagasta izglītības iestāžu reorganizāciju.

Trešā un divas ceturtais vietas

12.martā Salaspilī norisinājās Latvijas U-12 grupas (2007.gadā dzimušie) finālsacensības futbolā telpās. Lai gan Balvu Sporta centra komanda izcīnīja trīs uzvaras, divas reizes spēlēja neizšķirti un tikai vienu reizi zaudēja, tomēr šoreiz tas neļāva pacelties augstāk par 4.vietu. Ari 14.martā Rēzeknē, kur norisinājās Latvijas finālturnīrs futbolā telpās U-13 vecuma grupā (2006.gadā dzimušie), mūsējie izcīnīja augsto 4.vietu, uzvarot trīs spēles un trīs reizes piekāpjoties pretiniekiem. Savukārt 13.martā Smiltēnē Balvu Sporta centra U-10 futbolisti Latvijas finālturnīrā futbolā telpās izcīnīja 3.vietu, uzvarot trīs spēles un piedzīvojot trīs zaudējumus.

Vārds žurnālistam

Artūrs Ločmelis

Laikraksta "Vaduguns" pagājušajā numurā rakstījām par pagalam nelāgu notikumu Viļakā, kad kāda pusmūža sieviete, izmantojot sirmgalves slikto pašsajūtu, no viņas mēteļa kabatas nozaga maku. Turklāt nauda tikko kā bija izņemta no bankomāta. Jācer, ka zaglīgā sieviete par notikušo saņems pienācīgu sodu (cik nu to ļauj Krimināllikums) un savu rīcību izvērtēs. Lai vai kā, cilvēkiem mūsdienu apstākļos, kad no lielā informācijas katla burtiski gāžas pāri sliktie notikumi – šaušanas, slepkavības un terora akti, - neliela ziņa par apzātu cienijama vecuma kundzi kaut kur tālā Latvijas pierobežas nostūrī droši vien ir šķietami maznozīmīga. Uz pārējā noziedzības fona Latvijā un vēl jo vairāk pasaulē tā tas arī ir. Tajā pašā laikā šādi policijas hronikā reģistrētie notikumi kārtējo reizi atgādina, kur ir Latvijas īstā vieta uz pasaules labklājības kartes. Proti, Latvija joprojām ir viena no nabadzīgākajām valstīm Eiropā, kā arī dzīvojam vidēji septiņas reizes nabadzīgāk par bagātākās Eiropas Savienības valsts – Luksemburgas – iedzīvotājiem. Šie statistikas rādītāji iet kopsoli ar tādām sīkām un nožēlojamām zādzībām kā nupat notikušo Viļakā. Turklāt nevienam un nekad nebūs zināmi statistikas skaitļi, cik vēl šādu gadījumu bijis un būs, bet cietušie lēmuši par tiem neziņot.

Latvijā

Inkriminē kukuļņemšanu. Ģenerālprokuratūra bijušajai Rīgas domes amatpersonai Ārijai Stabiņai inkriminē kukuļu saņemšanu par kopējo summu 6018 eiro. Viņa apsūdzēta deviņu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, no kuriem septiņus izdarījusi grupā ar pašvaldības darbinieci, kuras lietu jau skata Rīgas apgabaltiesa apelācijas kārtībā. Tāpat persona saukta pie kriminālatbildības par to, ka viņa valsts amatpersonas deklarācijās norādījusi nepatiesas ziņas. Valsts policija Ā.Stabiņu meklēja piecus gadus, izsludināja arī starptautiskajā meklēšanā, līdz beidzot pagājušā gada novembrī viņu aizturēja Ēģiptes varasiestādes un izraidīja uz Latviju, kur Ā.Stabiņu apcietināja.

Ievieš interaktīvas cenu zīmes. Latvijas uzņēmums "Vivid Tech" radījis un ieviesis jaunu tehnoloģisku inovāciju mazumtirdzniecības nozarē - interaktīvas cenu zīmes ar skārienjutīgu displeju. Pirmās 50 cenu zīmes jau uzstādītas kādā alkoholisko dzērienu lielveikalā, bet jūnijā interaktīvās cenu zīmes būs pieejamas jau visos četros šī lielveikalu tīkla veikalos Rīgā. Interaktīvās cenu zīmes sniedz informāciju par preces cenu, kā arī ļauj klientam iepazīties ar dzēriena garšas buketes niansēm, receptēm, stāstu par dzēriena tapšanu un tā pirmsākumiem, kā arī ar konkrētās preces atlikumu veikalā. "Vivid Tech" pārstāvis Andris Lūkins stāsta, ka, viņaprāt, šāda inovācija veicina ražotāja atklātību pret klientu, sniedzot informāciju vieglā, saprotamā, visiem pieejamā veidā, ļaujot ar to iepazīties, pat nepaņemot produktu no plaukta. Interaktīvās ierīces atvieglo veikala konsultanta darbu, kā arī samazina kļūdu iespējas, kuras var rasties, mainot papīra preču zīmes.

Sāksies astronomiskais pavasaris. 20.martā isi pirms pusnakts būs pavasara ekvinokcija - sāksies astronomiskais pavasaris. Saskaņā ar astronomu sniegto informāciju, jau vakar diena un nakts bija vienāda garuma. Katru nākamo dienu saules spīdēšanas ilgums pieaugs par nepilnām piecām minūtēm. Tāpat, saskaņā ar tautas tradīcijām, pavasara ekvinokciju atzīmē kā Lielo dienu, jo diena kļūst lielāka par nakti.

Uzvar sieviešu basketbola līgā. Latvijas klubs "TTT Rīga" svētdien Krievijā triumfēja Eiropas Sieviešu basketbola līgā (EWBL). Mūsējās basketbolistes finālmačā ar rezultātu 73:63 pārspēja Baltkrievijas klubu Minskas "Cmoki". Šis turnīrs agrāk bija pazīstams kā Austrumeiropas sieviešu basketbola līga, bet tagad tam dots globālāks nosaukums. Iepriekšējās divās sezonās "TTT Rīga" zaudēja šī turnīra finālā, bet 2016.gadā kļuva par uzvarētājam.

(Ziņas no interneta portāliem www.tvnet.lv, www.db.lv)

"Latvieši ir drosmīga un sīksta tauta!"

Piememin leģionārus

*Uz priekšu, latvju leģionāri,
Mūs tēvu zeme un brīve sauc!
Kad kara vētras drāzās pāri,
Uz dzimteni glūn naidnieks kāri,
Tavs pulks lai cīņā trauc!*

(Leģionārs Kārlis Kurbaids)

16.martā notika ikgadējā Leģionāru piemiņas diena, kad Latviešu leģiona veterāni un citi cilvēki godināja Latvijas iedzīvotājus, kuri Otrā pasaules kara laikā cīnījās Vācijas bruņotajos spēkos Latviešu leģiona sastāvā.

Šajā dienā Rīgā ik gadu pulcējas pretēji noskaņotas puses - leģionāru piemiņas gājiena dalībnieki un sevi par antifašistiem dēvējošie aktivisti. Jau tradicionāli 16.marta pasākumiem Latvijā pievērsta ne tikai pašmāju, bet arī ārvalstu mediju uzmanība – šogad pasākumam bija akreditējušies vairāk nekā 50 žurnālisti. Arī šogad gājienā Rīgā bija manīta pretējo pušu vārdiska domu apmaiņa, taču plašākā konfliktā tā neizvērtās, arī aizturēto un pārkāpuma protokolu nebija. Lai vai kā, nav noslēpums, ka atsevišķi mediji Leģionāru piemiņas dienu mēdz atspoguļot kā gājienu, kurā Latvijas iedzīvotāji cildina noziedzīgo nacistisko režīmu. Savukārt paši gājiena dalībnieki un liela daļa iedzīvotāju uzsver, ka tolaik Latvijas karavīru vienīgā motivācija bija cīnīties par brīvu savu tēvu zemi un pret padomju okupācijas varu, cenšoties nepieļaut Baigā gada atkārtosanos.

Par to nešaubās arī Balvu pilsētas iedzīvotāji ZIGFRĪDS BERĶIS, VILIS ČAKĀNS un ANDREJS KRĪŠĀNS, kuri pagājušajā sestdienā devās pie tautā dēvētā Staņislava pieminekļa un uz luterāņu kapiem, lai ar klusuma mirkli un ziediem godinātu savulaik Latviešu leģiona sastāvā kritušos karavīrus. Vīri stāsta, ka viņiem leģionāru pieminēšana ir neatņemama tradīcija jau vairāku gadu laikā. Tā ir svēta diena, kad ikvienam latvietim, kurš godā Latvijas tautas vēsturi, jāatceras tie latviešu zēni, kuri cīnījās un krita par mūsu valsts brīvību. Protams, kā spriež balvenieši, katrā tautā allaž būs arī kolaboranti, kuri sadarbosies ar okupācijas varu un vērsīs jaunprātīgas darbības pret savu dzimteni. Tomēr, viņaprāt, tas ir tikai mazumiņš no visas valsts iedzīvotājiem. Savukārt jautāti, kāds ir ieteikums jaunākajai paaudzei, lai netiktu aizmirsta Latvijas valsts vēsture un mūsu senču paveiktais tautas labā, balvenieši pārliecināti, ka vairāk nepieciešami dažādi izglītojoši pasākumi, kur jauniešiem stāstītu un demonstrētu vēsturiskās liecības. Tāpat ļoti svarīgi doties izbraucienos uz valstij nozīmīgām vietām, kas vēsta par Latvijas vēsturi. "Tiesa, laiks gan nestāv uz vietas un notiek paaudžu maiņa, kad pamazām vēsture aizmirstas arvien vairāk un vairāk. Cik zināms, arī Balvu pilsētā šai saulē vairs nav neviena, kurš būtu dienējis Latviešu leģiona sastāvā. Lai vai kā, latvieši ir drosmīga un sīksta tauta. Mūžīga piemiņa brīvības cīņotājiem!" vēl vīri.

Foto - A.Ločmelis

Noliek ziedus pie Staņislava pieminekļa. Andrejs Krīšāns (no kreisās puses), Vilis Čakāns un Zigfrīds Berķis kopā ar daudziem citiem mūspuses iedzīvotājiem piemiņu par Latvijas leģionāriem tur mūžam dzīvu. Andrejs stāsta, ka arī viņš pirms vairākiem gadiem piedalījās 16.marta gājienā, kā arī kādreiz cer aizbraukt uz Lestenes Brāļu kapiem Tukuma novadā, kur guldīti Otrajā pasaules karā kritušie karavīri Latviešu leģiona rindās. Savukārt Z.Berķis, kurš ir bijušais Balvu nodaļas nacionālās pretošanās kustības dalībnieku lietu komisijas priekšsēdētājs, atgādina, ka Staņislava pieminekļi atjaunots ne tikai Latgales partizānu pulka kritušajiem karavīriem, bet arī godinot kritušos karavīrus, kuri cīnījās pret okupantu varu līdz 1954.gadam. Tajā skaitā tas ir veltījums arī latviešu leģionāriem.

Foto - A.Ločmelis

Godina brīvības cīņotājus. Vīri ziedus nolika arī luterāņu kapos Balvos pie pieminekļa, kas veltīts brīvības cīņotājiem (attēlā). Uzceltais pieminekļis godina arī bijušo latviešu leģionāru un nacionālo partizānu vienības komandieri Tilžas pagastā Andreju Roskošu, kurš krita kaujā jau pēc Otrā pasaules kara beigām - 1949.gada 21.novembrī Tilžas pagasta Lielgrīvu mežā. Jāpiebilst, ka Latviešu leģionā dienēja arī Viļa Čakāna brālēns Antons Garais, kurš kaujās devās 1942.gada pavasarī. Antons jau devies mūžībā.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Vai novecojošu ģimenes ārstu vietā nāks jauni dakteri?

Viedokļi

Jautājums ir: vai būs, kas nāk vietā?

LĪGA KOZLOVSKA, Lauku ģimenes ārstu asociācijas vadītāja

Latvijas sabiedrība noveco, līdz ar to arī pieaug to cilvēku skaits, kuriem ir problēmas ar veselību. Līdzīga situācija vērojama arī medikū vidū. Uz 2018.gada sākumu pensijas vecumā bija 380 ģimenes ārsti. 80 no viņiem ir vecāki par 70 gadiem, bet puse no tiem - lauku reģionos. Cienījamais vecums liecina par to, ka vistuvākajā laikā šie 80 ārsti darbu pametīs. Ja rēķina, ka Latvijā vidēji vienā praksē pierakstīti aptuveni 1500 pacienti, tas nozīmē, ka veselības aprūpes pieejamība jau tagad ir potenciāli apdraudēta aptuveni 120 000 pacientu, kuri pierakstīti pie šiem ārstiem. Turklāt vēra ņemams fakts, ka vairāk nekā 80% ģimenes ārstu ir

pirmspensijas vai pensijas vecumā. Viss liecina, ka tuvāko piecu gadu laikā tas radīs ļoti nopietnas problēmas pacientiem visā valstī ar pieejamību primārajai veselības aprūpei. Pašlaik jaunie ģimenes ārsti lielākoties nav motivēti strādāt laukos, sevišķi pierobežā vai arī pagastos ar mazu iedzīvotāju blīvumu, tālu no galvaspilsētas vai vismaz reģionālā centra pilsētas. Daļa vispārdomā pēc studijām pamest Latviju. Tā kā esmu lektore Rīgas Stradiņa universitātē, no sarunām ar topošajiem ārstiem secināms, ka pamatcēlonis šai problēmai ir nepietiekamais valsts veselības aprūpes finansējums un no tā izrietošais trūcīgais ārstu atalgojums. Par tādu jaunie ārsti nevēlas uzņemties papildus grūtības, atbildību un riskus, kas viņus sagaida, dodoties strādāt uz laukiem.

Statistikas dati liecina, - vairāk nekā 90% jauno ģimenes ārstu ir sievietes. Valstī ekonomiskā situācija ir tāda, ka liela daļa ekonomiski aktīvo, jauno cilvēku lauku apvidū ir pametuši, tādēļ jaunajām ārstēm pastāv potenciālas iespējas, ka, strādājot šādās vietās, nebūs iespējams izveidot ģimeni. Sociālā un kultūras infrastruktūras kvalitāte būtiski atšķiras no iespējām, kas pieejama lielpilsētā. Tieši proporcionāli attālumam līdz Rīgai pieaug tālākizglītības, resertifikācijas izmaksas un ar to saistītie transporta izdevumi, kā arī tādas prakšu uzturēšanas izmaksas pozīcijas kā iekārtu verifikācija un piegādes utt.

Turklāt, strādājot lauku apvidos, ģimenes ārstam jāuzņemas daudz lielāka atbildība un ļoti bieži uz vietas praksē jāveic citu speciālistu funkcijas, jo citādi attāluma, transporta vai finansiālo iespēju dēļ veselības aprūpe daudziem

pacientiem būtu liegta. Turklāt arī jāiztur lielāka psiholoģiskā spriedze, jo nākas strādāt ar daudziem atkarīgiem un depresīviem pacientiem. Ir vēl virkne svarīgu faktoru, ar kuriem jāreķinās ģimenes ārstam laukos. Strādājot un dzīvojot lauku apvidos, nākas sniegt palīdzību arī ārpus darba un nakts laikā. Pastāv grūtības atrast ārsta palīgu vai māsu, jo liela daļa šīs profesijas pārstāvju mainījušas nodarbošanos vai aizbraukušas. Pastāv finansiāla nedrošība, jo, samazinoties iedzīvotāju skaitam, potenciāli paredzams arī prakšu finansējuma samazinājums, kas noved pie situācijas, kāda ir pašlaik. Ārsti baidās aiziet pensijā, jo necīgo sociālo iemaksu dēļ, kādas līdz šim prakses varēja atļauties, arī pensija sagaidāma necīga – aptuveni 200-300 eiro. Pastāv sociālā neaizsargātība, jo ir grūtības atrast aizvietotāju, lai aizietu ikgadējā atvaļinājumā vai bērna kopšanas atvaļinājumā.

Tieši tādēļ uz ģimenes ārstu prakses vietām Rīgā ārsti stāv rindā, bet tajā pašā laikā ārpus Rīgas to trūkst. Pa vienai brīvai vietai ir vēl septiņās Latvijas pilsētās – Līgatnē, Staicelē, Gulbenē, Valmierā, Madonā, Alūksnē un Jēkabpilī, Skrundā. Trīs brīvas vietas Liepājā. Pa divām Saldus, Kuldīgas un Tukuma novados. Latgalē vairāki ģimenes ārsti plāno doties pensijā, un arī tur paredzamas līdzīgas problēmas.

Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācija jau gadiem ilgi pūlas pievērst valdības uzmanību notiekošajam un piedāvā risinājumu, kā iziet no situācijas, diemžēl pagaidām rīcība neseko. Lai ārstiem kompensētu šīs problēmas un pacientiem saglabātu PVA pakalpojuma pieejamību, nepieciešams veikt radikālas un būtiskas izmaiņas ģimenes ārstu prakšu apmaksas sistē-

mā. Uzskatu, ka būtu jānosaka piemaksas koeficients par katru kilometru, attālinoties no Rīgas - tā, lai attālā pierobežas reģionā, piemēram, Indrā vai Žiguros, samaksa būtu trīs reizes lielāka nekā Rīgā. Šī sistēma varētu nebūt attiecināta uz Latvijas lielajām pilsētām un teritorijām 50 km rādiusā ap Rīgu. Problēma ar ārstiem laukos pastāv visā pasaulē, un pasaules pieredze rāda, ka risināt to ir iespējams, tikai palielinot ārsta atalgojumu. Piemēram, Somijā par darbu attālos reģionos maksā trīs reizes vairāk nekā galvaspilsētā, bet Portugāles pierobežā - piecas reizes vairāk, taču arī tad ne vienmēr var atrast ārstu, kurš būtu gatavs atteikties no civilizācijas labumiem, ko piedāvā lielpilsēta.

Arī Rīgas Stradiņa universitātē esam uzsākuši sadarbību ar pašvaldībām un ar izbraukuma semināriem mēģinām ieinteresēt topošos ārstus doties strādāt ārpus Rīgas. Šogad plānojam doties uz Līgatni un Kandavu. Arī pašvaldības savu iespēju robežās ir atsaucīgas un vairumā gadījumu piedāvā dzīvesvietu, solās risināt arī citas ar darbu un sadzīvi saistītās problēmas. Tomēr, iespējams, ka perspektīvā vēl viens no risinājumiem varētu būt pāreja uz valsts garantētu studiju kreditēšanu. Ar nosacījumu, ka iegūstot ārsta sertifikātu un dodoties strādāt lauku reģionos, kredīts tiktu dzēsts pilnā apmērā, bet, piemēram, paliekot Rīgā, tikai daļēji. Savukārt dodoties uz ārzemēm, šis kredīts jaunajam ārstam būtu jāatmaksā pilnībā.

Šobrīd valdība ir aizņēma ar citām problēmām, taču es nezaudēju cerību, ka pamazām izdosies pārliecināt Veselības ministriju un valdību kopumā par atbalstu mūsu piedāvājumam.

Attur bailes no *citas* dzīves

ALĪNA STUBAILOVA, ģimenes ārste Viļakā

Stāsts par ārstu novecošanu nav tikai stāsts par ģimenes ārstiem – noveco visi mediķi, un tā ir vispārēja problēma. Taču ģimenes ārstu trūkums laukos patiešām ir jūtams. Katru gadu tik daudz ārstu iegūst diplomus, bet laukos jo-projām nav kas strādā - tas ir fakts. Pēc kā jaunie cilvēki tiecas un dzenas, paliekot Rīgā? Pēc naudas? Pēc komforta? Tas ir jautājums, uz kuru grūti atbildēt. Taču teikt, ka valsts par šo jautājumu nedomā, īsti arī nevar. Naudas izteiksmē ģimenes ārsts laukos var nopelnīt vairāk nekā Rīgā, jo Nacionālais Veselības dienests ieviesis dažādas piemaksas par to, ka ārsts strādā laukos, attāli no centra, ir dotācijas, sociālās garantijas

un dažādi citādi labumi. Tikai nāc un strādā! Kad ieguvu ģimenes ārsta sertifikātu, Nacionālais Veselības dienests mani aicināja strādāt gan uz Madonu, gan Ranku. Taču tobrīd vēl nezināju, ko īsti darīt. Bija piedāvājums iet uz Rīgu, strādāt privātajā medicīnā, bet tad viss sagriezās kājām gaisā - piedzīvoju veselības problēmas. Taču acimredzot dzīvē viss notiek tā, kā tam jānotiek. Tas bija likteņa pirksts. Saņēmu piedāvājumu pārņemt ārstes Laumas Purviņas ģimenes ārsta praksi Viļakā. Atnācu uz visu gatavu – bija iekārtota prakse, pacienti, diagnozes, atstrādāta sistēma. Un es sapratu, ka laikam tepat ir labi!

Man patīk, ka, ejot pa ielu, sveicina tik daudz pazīstamu cilvēku. Pacienti nāk uz praksi, un jūtos priecīga. Viņi arī pamazām sāk pierast pie savas jaunās ģimenes ārstes. Tas nebija ne izācinājums, ne kas cits, bet dzīves pagrieziens. Īstajā brīdī atrados īstajā vietā, tāpēc arī ilgi nedomāju. Nolēmu, - kāpēc nepamēģināt, un uzņēmos atbildību par vairāk nekā 1000 cilvēkiem. Tas bija nopietns solis.

Daudzreiz esmu domājusi par to, kādēļ citi mani kolēģi uz laukiem strādāt nāk negribīgi. Visdrīzāk viņi baidās no šīs te - citas - dzīves. Taču tas ir stereotips, ka laukos viss ir slikti un te nav ko darīt. Man kā ārstei ir darba pilnas rokas, jo esam patālu no citām ārstniecības iestādēm. Tas nozīmē, ka maksimāli daudz manipulāciju jādara tepat, uz vietas. Tai pašā laikā Rīgā neviens ģimenes ārsts daudz neaizkļūjas. Arī pieejamība pie ģimenes ārsta Rīgā ir daudz sliktāka nekā pie mums – dažās praksēs ārsta vizīte jāgaida pat līdz divām nedēļām. Tikmēr mēs šeit, laukos, cilvēkam varam sniegt palīdzību daudz ātrāk un operatīvāk. Un cilvēki par

to priecājas, jo aizbraukt pie ārsta speciālista uz citu pilsētu var atļauties ne visi.

Ja jārunā par mīnusiem ģimenes ārsta darbā laukos, tad vienīgais, ko pašreiz varu minēt, ir sliktā infrastruktūra. Katru dienu no Balviem mēroju ceļu uz Viļaku un šķendējos par draumīgo ceļu. Ja tas būtu labāks, uz darbu brauktu ar vēl lielāku prieku. Kā minēju varētu minēt arī to, ka pagaidām vēl nepārzinu visus savus prakses pacientus, tādēļ viņiem jāreķinās, ka uzdošu 100 un vienu jautājumu, lai iepazītu viņu slimības vēsturi, paradumus un dzīvesveidu, kas man kā ģimenes ārstei ir ļoti svarīga informācija. Taču tas noteikti nav uzskatāms par mīnusu darbam laukos.

Kolēģes Rīgā savā ziņā mani pat apskauz, jo tieši šeit, ārsta praksē Viļakā, iegūtās zināšanas

varu pielietot maksimāli plaši. Rīgā nekas no tā nenotiek. Taču viens gan ir skaidrs jau tagad - pēc gadiem 10-15 visu profesiju ārsti būs grūti pieejami. Kaut gan pamazām neliela gaisma tuneļa galā tomēr rādās. Šogad jau nedaudz pacēla algas gan ģimenes ārstiem, gan slimnīcā strādājošajiem mediķiem. Nauda, protams, ir vislielākais motivators. Kad man kolēģi sāk stāstīt par 8 tūkstošiem eiro, ko saņem ģimenes ārsts Vācijā, protams, atzīstu, ka tas ir iedvesmojoši. Bet es neesmu Vācijā un negribu būt tur. Man patīk šeit. Protams, izglītībā ieguldīts ļoti daudz, bet mēs katrs pats izvēlējamies šo profesiju un zinājām, uz ko ejam. Pats galvenais ir labi justies savā vietā. Es savā jūtos pat ļoti labi!

Viedokļus uzklusija S.Karavoičika

* Sākums 1.lpp.

Modes labirinti kino pasaulē

Naudas varā. Eliza Boroduško (14 gadi) demonstrēja tērpu "Naudas gūstekne". Viņa it kā mudināja filozofiski padomāt, - kas mūsdienās ir nauda?

Prezentācija. Festivāls sākās ar septiņu studiju prezentāciju, un kā pirmie uz skatuves kāpa pašapziņas celšanas studijas "Lote" audzēkņi kopā ar vadītāju Līgu Morozu-Ušacku (foto - vidū). Lepojamies, ka uz *mēles* savu atraktivitāti dažādās vecuma grupās demonstrēja 17 "Lotes" modeļi.

Nesalaužamais. Interesanti, ka Neo Markuss Šņegovs (10 gadi) demonstrēja tērpu "Nesalaužamais". Tas patiesi ir teikts par viņu, jo, kā izrādās, todien Neo izkrita zobs. "Uz skatuves būs žilbinošs smails," pirmsdien bija lasāms sociālajā portālā *facebook*. Un pusaudzis patiesi neapjuka, lepni ejot pa *mēli*.

Kurp dodas Nemesda? Četrgadīgās Nemesdas Kozlovskas tērps "Augšup" pats par sevi mudināja rast atbildi uz jautājumu, - kurp vēlas doties jaunā modele?

Kā fantastiskā filmā! Piecgadīgā Denija Pole uzbūra fantastikas filmās redzētas ainas kā viešņa no nākotnes.

Vai atnākusi no pasakas? "Jā, acīmredzot," sprieda žūrija. Kā nu ne, ja Dārta Vanaga (7 gadi) tik veiksmīgi iejutās Alises lomā ar tērpu "Alise Brīnumzemē".

Pārsteidz skatītājus. Hugo Ušackis (5 gadi) otrajā uzņēmā atgādināja istu piparkūku viriņu.

Atgādina par klasiskām vērtībām. Neviena modes skate nav iedomājama bez vakarkleitu demonstrācijas. Annija Tiltiņa (10 gadi) ar izsmalcinātu skatīšanu iekaroja skatītāju apbrīnu.

Ciemiņi no Lietuvas. Modes studijas "Grožio mozaika" meitenes no Paņevėžas skatītājiem sūtīja improvizētas sirsniņas, pateicoties par atbalstu un iespēju pabūt Latvijā.

Stila tērpu uzņēmā. Septiņgadīgā Marta Pennere iejutās savā tēlā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Meklējam atbildi

Vai lūgšanas nomierina un vairo veselību?

“Mana kaimiņiene bieži apmeklē baznīcu un lūdzas. Viņa saka, ka lūgšanas viņu nomierina, palīdz sakārtot domas un pēc baznīcas viņa visu nedēļu jūtas pacilāta un moža. Vai viņas lūgšanām patiešām ir kāds sakars ar veselību?”

Skaidrojumu sniedz psiholoģe INESE LIETAVIETE, kura šogad janvārī ciemojās Viļākā un tikšanās reizē palīdzēja saprast stresa radīto sliktu un arī pozitīvo ietekmi. Lūk, kāds ir viņas skaidrojums:

-Esmu lasījusi par pētījumu saistībā ar vēža slimniekiem, kuriem rožukronis palīdz mazināt satraukumu un ietekmē kortizola līmeni. Kortizols ir galvenais stresa hormons. Kad tas ir pārāk zems - trūkst enerģijas, kad pārāk augsts - enerģijas atkal par daudz. Mūsdienu hroniski strespilnā pasaulē kortizola disbalanss veicina hroniskas slimības. Pētījums pievērš uzmanību, kāpēc tieši lūgšanas? Izrādās, tas ir saistīts ar elpošanu, ar tās noteikto ritmu, kas cilvēku nomierina. Lūgšanas laikā par to neviens īpaši, protams, nedomā, nepievērš uzmanību, bet tas iedarbojas. Ar elpošanas ritmu dodam signālu sirdij, tā tos saņem un nomierinās arī pati. Elpošanas ritms ir sava veida slēdzītis, ar ko rīkojas cilvēks. Mums katram vajadzētu iemācīties dziļi un mierīgi izelpot. Ja taisīsim dziļas ieelpas, tas dos pretēju efektu – savu organismu stimulēsīm. Tā ka lūgšanām patiešām ir saistība ar organisma sakārtošanu, līdz ar to - arī ar veselību. Būtiski ir prast atslābināties, neradīt

Psiholoģes padoms.

“Mūsu darbi nav tik vērtīgi kā mēs paši. Tādēļ ieteiktu pārskatīt savu dzīvesveidu, režīmu un ieradumus. Nebaidieties palūgt palīdzību citiem un nebaidieties arī no pārmaiņām savā dzīvē!” ir psiholoģes Ineses Lietavietes padoms.

ķermenī sasprindzinājumu. Būsiet taču ievērojuši - kad esam *uzvilkušies*, teiksim, aktīvi strīdamies un dusmojamies, paši nejutām, cik ļoti tobrīd esam saspringti. Viens no veidiem, kā tadā brīdī sev palīdzēt, ir spēt atslābināties, piemērojot pareizu elpošanu. Elpojot ar diafragmu, ieelpas laikā sažņaudzam dūres un sasprindzināmies, bet izelpas laikā atslābināmies. Ja tas izdosies, būs rezultāts.

Pie viena ieteikšu vēl ko. Ja jums no rītiem ļoti, ļoti negribas celties un iet uz darbu, tad vajag tam pievērst uzmanību un padomāt, vai nav laiks dzīvēt kaut ko būtiski mainīt. Jo ir slikti lietot mašīnu ar nobrauktām riepiņām un nav iespējams braukt bez benzīna. Tad rodas tikai negadījumi un problēmas. Un ar cilvēku ir līdzīgi.

Uz pašas ādas

Labi, ka pamanīja un piecēla kājās

Pavasaris drīz būs klāt pa istam, nokauses visu sniegu un ledu. Diemžēl tik ātri nebeigsies dažādu traumu sekas, ko šosezon nācies izjust desmitiem, pat simtiem cilvēku. Jau rakstijām par slidenajiem un savlaikus nenokaisītajiem, precizāk būtu teikt – nenotīrītajiem gājēju celiņiem Balvos, uz kuriem paslidējuši un krituši gājēji. Lai arī lasītāju viedokļi dalījās, viens otrs teica, ka katram pašam jānovērtē situācija un jābūt uzmanīgam, pārvietojoties slidējuma laikā, taču padoms dot vienmēr ir vieglāk nekā iejusties otra ādā.

Simtiem pacientu ar traumām

Diemžēl fakti ir paskarbi. Uz laikraksta jautājumu, cik daudz šoziem reģistrēts pacientu ar dažāda veida traumām, Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienības izpilddirektors M.Jermaševičas atbildē ir, ka šogad janvārī un februārī Balvu slimnīcā pēc palīdzības griezušies 233 pacienti, Gulbenē – 147 cilvēki. Arī Alūksnes slimnīcā apstiprināja faktu, ka ķirurģijas nodaļā palīdzību meklējuši un joprojām to dara visai daudz Balvu puses pacientu, un traumu gadījumā viņus ārstē dakters Perevertailo.

Redakcija saņēmusi arī vēstuli, kurā rakstītāja atklāj savu paskarbo piedzīvojumu, kura rezultātā guvusi nopietnus veselības bojājumus. Publicējam to saīsinātu, tās autore redakcijai ir zināma, rakstītāja ir bijusi laikraksta “Vaduguns” darbiniece, tagad pensionāre.

“Kādreiz Balvos rīkoja talku un lejā aiz autoservisa stādīja liepas. Tagad tās saaugušas, un gar parka lejas malu garām upei ved taciņa. Pērnajā vasarā jutos iepriecināta, jo redzēju, ka šo taku sāka kopt sētnieks. Cilvēki šo parka celiņu izmanto arī rudenī un ziemā. Tad taciņas izmantotājiem pievienojas arī zemledus maksšķernieki. 17.februārī nolēmu pa šo taku aiziet līdz tiltam, lai palūkot, vai mani mīļie gulbji ir dzīvi. Putnu tur nebija, un nācu atpakaļ. Redzēju, ka celiņš ir slidens, taču, tiklīdz spēru soli sānis, tā līdz pusstilbiem iegrimu sniegā. Ieraudzīju pie bērza nelielu zemes laukumiņu un gribēju tur iet garām. Gāju ļoti uzmanīgi un lēnām, taču slidēju un ar seju nokritu uz paša slidenuma. Notīrīkšēja kreisās rokas delna, bet labās puses plecs ietriecās kokā. Neizsakāmi sāpēja! Nevarēju pakustēties, šķiet, uz zemes nogulēju minūtes 25. Tad izdzirdēju, ka rej mazais suņuks. Uz zveju bija gājusi krievu tautības ģimenīte, un viņi griezās atpakaļ, lai man palīdzētu. Uzstutēja uz kājām un apsēdināja uz tuvējā sola, līdz man pārgāja reibonis. Sieviete rādīja iegipsēto rokas ikšķi, ko nesen bija salauzusi, kritot pilsētā uz ietves. Stāstīja, ka dēlēnam pirms divām nedēļām ticis

noņemts no kājas ģipsis, jo arī viņš bija guvis smagu traumu, paslidot uz ietves. Lai tūkstokārt paldies šai nepazīstamajai ģimenei, kura man todien palīdzēja, neļaujot nosalt uz ledainās takas.

Pēc tam man bija divas smagas operācijas. Konstatēja kreisās delnas pilnīgu lūzumu un bija sašķaidīts labais plecs. Man laimējās tikt pie laba profesionāļa – ķirurga Leonīda Perevertailo Alūksnes slimnīcā. Ceru, ka nekļūšu par invalīdi.

Man gribētos redzēt to cilvēku, kuram vajadzēja rūpēties par parka celiņu attīrīšanu no sniega un nokaisīšanu ar smiltīm. Vai tā ir pavirša un vienaldzīga attieksme pret saviem darba pienākumiem, vai nevēlēšanās redzēt līdzcīvēkus, kuri var nonākt nelaimē? Es gribētu parādīt savas sakropļotās rokas un rētas. Bet varbūt šim ezermalas ceļam vispār ziemā nav sētnieka?...

Pirms rakstīju vēstuli redakcijai, gribēju pati aiziet uz to iestādi un pastāstīt, bet iedomājos, ka viņi varbūt man teiks, lai pensionāre staigā uzmanīgāk vai, vēl labāk, lai nevāzājas apkārt. Nē, es negribu meklēt vainu, bet tomēr gribētu lūgt otru cilvēku nenovērtēt par zemu un darbā saglabāt stingru bezierunu atbildību par to, ko dari.”

Ziemā sētnieka tur nav

Redakcija sazinājās ar pašvaldības aģentūras “San-Tex” komunālo inženieri AIVARU PUGEJU un informēja par vēstulē aprakstīto gadījumu. Viņš skaidro, ka Balvos, Jaunatnes parkā, vietā, kas ved gar upi, sētnieks šajā pilsētas teritorijā iepriekšējos gados bija norīkots darbā tikai vasaras mēnešos. Taču ziemas mēnešos šeit pašvaldības līdzekļu dēļ sētnieka vienība nav paredzēta. Bez tam šajā teritorijā nav labiekārtotu gājēju celiņu, kas varētu tikt kopti atbilstoši ziemas uzturēšanas noteikumiem. A.Pugejs bilst, ka Balvos līdzīgas teritorijas ir arī citur un tās nav iespējams uzturēt kārtībā visu gadu, norīkojot tur darbā sētniekus.

Paldies ārstiem

Vēstules autore ar pateicību piesauc Alūksnes slimnīcas ķirurģu ortopēdu. Var pastāstīt, ka dakters Leonīds Perevertailo izpelnījies nomināciju “Gada ārsts” un 2013.gadā bija 20 populārāko Latvijas ārstu vidū. Togad par viņu balsoja ne tikai kolēģi, bet arī pacienti un pacientu tuvinieki uzsverot, ka viņš ir teicams ārsts, perfekts ķirurgs, iejūtīgs, laipns, saprotošs, atsaucīgs, profesionāls un lielisks speciālists. Ārsts ar augstām darba spējām, kurš saprotami pacientiem paskaidro visu, kas saistīts ar traumu, bet kolēģiem nekad neatsaka padomu.

Īsumā

Kampaņa pret atkarībām no tabakas un alkohola

Veselības ministrija uzsākusi informatīvo kampaņu “Spēks pateikt NĒ!”, motivējot cilvēkus atteikties no atkarību izraisošām vielām. Latvijā ir viens no augstākajiem smēķējošo iedzīvotāju īpatsvaram, un pēdējo 15 gadu laikā alkohola patēriņš turpina pieaugt. Dati ļauj secināt, ka iedzīvotājiem nav izpratnes par atkarību izraisošo vielu lietošanas sekām, kā arī ir zināšanu un prasmju trūkums, lai cīnītos pret tām. Kampaņas ietvaros veidotas piecas informatīvi izglītojošas filmas ar mērķi uzrunāt gan jauniešus, gan sabiedrību kopumā. Arī sabiedrībā zināmas personas atbalsta un ikdienā piekopj no atkarībām brīvu dzīvesveidu, un līdzīgi domājoši dažādu profesiju pārstāvji ir iesaistījušies kampaņā “Spēks pateikt NĒ!”.

Interesantu un noderīgu pasākumu plāns Rugājos

Turpinās nodarbību cikls veselības projekta ietvaros Rugāju novadā. Martā būs notikušas trīs fizioterapeita Andra Bačuka vadītās nodarbības vakarstundās Rugāju Sporta centrā ar mērķi iemācīt iedzīvotājiem pareizus vingrojumus, lai atbrīvotos no sāpēm un justos iespējami labāk ikdienā. Mēneša otrajā pusē Lazdukalna saietu namā varēs piedalīties seminārā par veselīgu dzīvesveidu un ieklausīties Zinaidas Loginas padomos.

Līdz maijam Rugājos ielānāti vēl trīs semināri, lai veicinātu sabiedrības izpratni par onkoloģisko slimību cēloņiem un to profilaksi, īpaši orientējoties uz mērķauditoriju vecumā pēc 54 gadiem. Semināros runās arī par fizisko aktivitāšu nozīmi slimību profilaksē, ielānāts uztura speciālista stāstījums par ēšanas paradumu maiņu kā veselības uzlabošanas priekšnoteikumu.

Aprīlī Benislavā un Skujietniekos paredzēts Mobilā sirds veselības kabineta izbraukums, kur plānota kardiologa lekcija iedzīvotājiem par sirds veselības pamatrādītājiem un arī sirds veselības rādītāju profilaktiskie mērījumi. Izmēris asinsspiedienu, pulsu, cukura un holesterīna līmeni, noteiks ķermeņa masas indeksu, kā arī kardiovaskulāros riskus.

Moderna izmeklēšanas iekārta Rēzeknē

Rēzeknes slimnīcas Diagnostikas nodaļai iegādāts jauns datortomogrāfs. Tas ļaus pacientus izmeklēt gan ātrāk, gan arī efektīvāk. Nodrošinot pašvaldības stipendijas studentiem medikāliem, slimnīcā izdevies pēc rezidentūras pabeigšanas piesaistīt vairākus jaunos ārstus, arī divus radiologus. Rindā uz izmeklējumiem ar datortomogrāfu pacientam jāgaida vidēji 22 dienas. Kā uzsver slimnīcas valdes priekšsēdētāja Marita Zeltiņa, jaunās iekārtas izmantošana ļaus šo gaidīšanas laiku samazināt. Taču neskatoties uz tehnisko nodrošinājumu, Rēzeknes slimnīcā, līdzīgi kā citās medicīnas iestādēs, trūkst speciālistu un ir gadījumi, kad jaunie mediķi atgriez pilsētai izmaksātās stipendijas un izvēlas strādāt citur.

Latgalē vienīgais šāds aprūpes kabinets

Rēzeknē darbojas stomas un brūču aprūpes kabinets, kas Latgalē ir šāds vienīgais. Pakalpojumus izveidots, lai pacienti ātrāk saņemtu palīdzību stomas, nedzīstošu brūču gadījumos vai pēc operācijām būtu iespēja izņemt diegus. Pacientam, kuram ievietota stoma, dzīve krasī mainās. Stoma var būt uz konkrētu laiku vai arī uz visu atlikušo mūžu. Nereti cilvēkam šķiet, ka ar stomu nav iespējams iziet no mājas, lai gan ar to var iet pirtī un pat peldēties baseinā, vien nepieciešams darīt to pareizi. Kabinets ir vieta, kur pacientam palīdz sadzīvot ar jaunajām izmaiņām. Stoma ir tas, kad tievā vai resnā zarna tiek izvesta vēdera pusē, tas notiek pēc onkoloģiskām saslimšanām, traumu gadījumos, zarnu iekaisuma gadījumā. Pacientiem pieliek speciālus maisījumus, un tas, protams, apgrūrina dzīves kvalitāti. Šāda kabineta pakalpojumi ir ļoti nepieciešami.

Slimnīcu apvienībā strādā jaunie ārsti rezidenti

SIA “Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība” aizvadītājā gadā darbu uzsākuši pieci jaunie ārsti rezidenti - 2 ģimenes ārsti, 2 internisti un 1 ķirurgs. Jau labu laiku Balvos nav pieejams ārsts pneimonologs, jo iepriekšējā daktere devusies pensijā un ir slēgts plaušu slimību kabinets Balvos. Reģistrēto pacientu uzraudzību, sadarbībā ar ģimenes ārstiem, turpmāk veiks pneimonologs Jūlija Landsmane. Speciālists pieejams katru dienu Gulbenē, Upes ielā 1. Telefons 64471061.

Fotografēšana ir fantastisks dzīvesveids

Citreiz man sanāk, citreiz nesanāk, reizēm es zaudēju, bet biežāk iegūstu. Ieprogrammēju pieredzi – labo, ko jāiemācās saskatīt! Laikmetā, kad daļa cilvēces biežāk izceļ negatīvo un paši nez kādēļ sevi noskaņo šādai gaisotnei, man palīdz pozitīvā domāšana.

Fotogrāfija aizpilda aptuveni 30% no manas dzīves, pārējie procenti pieder mārketingam, baseinam, dejām, grāmatām un, protams, man mīļajiem cilvēkiem, jo īpaši mīlestības gadalaikā - pavasarī. Ja jautāsi, vai ticu mīlestībai, teikšu, ticu vien tad, kad tev nav jājautā, vai tevi mīl. Tāpat ir ar fotografēšanu. Fotoaparāti ir teju katrā mājā, un uzņemtās bildes var tirāžēt neierobežotā daudzumā. Tiesa gan, Latvijā fotogrāfijas tirgus ir tendēts uz primāro fotogrāfisko vajadzību apmierināšanu, pārsvarā saistīts ar nozīmīgiem notikumiem - kāzas, jubilejas. Reklāma un komercifoto šobrīd gan ir ienesīgākā nozare. Taču, ja esi nolēmis uzsākt šo biznesu, ņem vērā, ka tas prasīs lielu finansiālo ieguldījumu. Protams, sākumā tehniku var irēt, un to arī iesaku, lai izzinātu, pamēģinātu un atrastu TO ĪSTO, kas apmierinās tavas un klientu vajadzības. Datortehnika un profesionālās attēlu apstrādāšanas programmas mūsdienās noteikti spēlēs lielu lomu. Katrai fotogrāfijai ir savs stāsts, tev tikai jāiemācās to stāstīt. Paša fotografēšanas procesā neizpaliks kāds zilums, kritiens un nošmulētas drēbes, bet īsta fotogrāfa somā ir ne tikai objektīvi, atstarotāji un zibspuldzes, bet arī gumijas zābaki, lietusmētelis un liekas drēbes. Visbeidzot profesija 'fotogrāfs' būs tavs dzīvesstils. Kur tas aizvedīs, - lai ir TAVS stāsts.

Foto - no personīgā arhīva

Vieslekcijā ar fotomākslinieku Gunāru Bindu. Māksla balstās uz talantiem, tomēr spēcīgiem jābūt ne tikai studentiem, bet arī pasniedzējiem, fotogrāfijas menedžmentam pievēršot lielāku uzmanību gan lietišķajā ražošanā, gan radošajā veidošanā. Man ceļā uz fotogrāfa diplomu uzsmaidīja veiksmē mācīties kopā ar fantastiskiem kursabiedriem, - viens otru papildinājām un dalījāmies pieredzē.

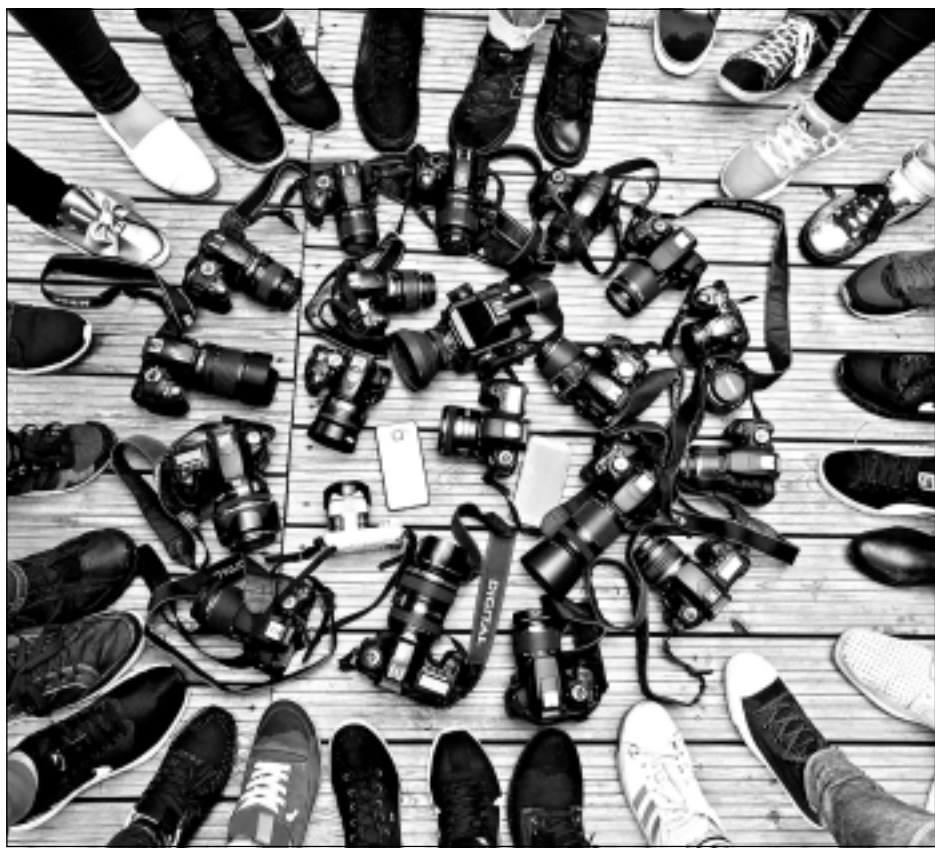

Foto - no personīgā arhīva

Fotografēšana ir fantastisks dzīvesveids. Tas aizved uz visdažādākajām vietām un iepazīstina ar plašu mēroga speciālistiem. Prakses laikā bija tā iespēja darboties vairākos pasākumos un piedalīties vairākās izstādēs, arī kultūras pilī "Ziemeļblāzma".

Foto - no personīgā arhīva

Darbs no tēmas "Mans lepnums". Foto - manas mammas darbos sastrādātās rokas, kas cepj labākās ābolmaizītes pasaulē.

Foto - no personīgā arhīva

Es daru. Neskatoties uz to, ka man aizvadītais gads bijis lielu pārmaiņu gads, es daru, jo darbošanās sniedz patieso dzīves garšu, un tā tad arī ir dzīvošana, bet māksla atpūsties ir daļa no mākslas strādāt. Dažreiz dzīve nedod to, ko tu vēlies. Ne tāpēc, ka tu to nebūtu pelnījis, bet gan tāpēc, ka tev paredzēts kas labāks, un uz to tad arī iesaku tiekties.

RAMONA LINDA, māksliniece

Mani hobiji

Kad nodzēstas gaismas
Un aizvērtas durvis,
Kad diena ir galā
Un atkal es viena
Projām no cilvēkiem
Varu būt atkal es pati.
Sēdēt uz palodzes,
Raudzīties tālumā.
Es varu tad spēlēties
Ar tinti un lapu,
Ar domām un sapņiem,
Un galu galā pati ar sevi.
Es varu rakstīt par to,
Kas klusos nostūros mīt,
Par to, kas dvēselei lidot liek.
Es varu būt pati
Līdz saullēkta pirmajiem stariem.

**VANDA KONOVĀLE,
studente**

Foto - no personīgā arhīva

Saskatīt skaisto it visā. Lai gan mācos Reklāmas dizaina nodaļā, tomēr foto pamati ir viens no maniem mīļākajiem priekšmetiem. Pilnveidoju to hobija līmenī tāpat kā dzeju. Man šīs abas radošās lietas ir veids, kā paust sevi un savu būtību skaistā un neikdienišķā veidā. Tas palīdz atrast skaisto it visur un parādīt to citiem.

"Jauno žurnālistu skolas" lappusi sagatavoja S.Gugāne

Balvā - ceļojums

Ciemojas Briselē

6. un 7.martā teju trīs desmiti dažādu profesiju pārstāvji no Latvijas, lielākoties skolotāji, arī skolēni un studenti, kas piedalījušies dažādos konkursos, uzrādījuši labus rezultātus un izcīnījuši godalgotas vietas, tostarp arī Tilžas vidusskolas vēstures skolotāja AINA RAKSTIŅA, bija ielūgti ciemos uz Briseli, lai apmeklētu Eiropas Parlamentu un tiktos ar Latvijas deputātiem.

Aina Rakstiņa pērn saņēma speciālbalvu monsinjora Nikodema Rancāna konkursā, kura mērķis ir celt Latgales skolotāja profesijas prestižu, pievēršot sabiedrības uzmanību latgaliskajām vērtībām. Skolotāja ar skolēniem regulāri piedalās latgaļu valodas, literatūras un kultūrvēstures olimpiādēs, izteiksmīgas runas konkursā "Volydzāni", aktīvi darbojas latgaļu valodas, literatūras un kultūrvēstures skolotāju biedrībā. Pērn konkurss notika jau ceturto gadu. Speciālbalvu konkursam bija sarūpējusi viena no Latvijas deputātēm Briselē, bet no vairākiem šai balvai nominētajiem pedagogiem balvu saņēma A.Rakstiņa. Viņu speciālbalvai bija pieteikusi latgaļu valodas, literatūras un kultūrvēstures biedrība.

"Briselē esmu bijusi vairākkārt, gan apceļojot Eiropu ar tūrisma firmām, gan dodoties svētku ceļojumā pa Eiropu kopā ar citiem ticīgajiem, bet vienmēr var ieraudzīt un uzzināt ko jaunu," vēl pirms brauciena par gaidāmo ceļojumu teica skolotāja.

Šoreiz skolotājai kopā ar Latvijas grupu pirmo reizi bija iespēja iepazīt Eiropas Parlamenta ēku no iekšpuses, tikties ar Latvijas deputātiem, iepazīt Briseli ar tās skaistākajām vietām. Pirmo reizi viņa pabija Eiropas vēstures namā. "Man vislabāk patika vēstures nams (atrodas Eiropas Parlamenta ēkā), kas stāsta par Eiropas vēsturi un liek domāt par tās nākotni - Eiropas Savienības stāvokli un statusu, par katra cilvēka lomu

Eiropas vēsturē," saka skolotāja.

Iespaidu atstāja arī pati Eiropas Parlamenta ēka kopumā, kurā, kā atzīst A.Rakstiņa, arī viegli varētu apmaldīties, taču Strasbūrā, uz kuriem deputāti brauc strādāt, labirinti esot vēl pamatīgāki. Eiroparlamenta deputāti ikdienā risina gan Eiropas, gan savu valstu problēmas, kas saistītas ar notiekošo pasaulē.

Brisele ir Eiropas galvaspilsēta - ar muzejiem, katedrālēm, restorāniem, veikaliem, ar čurājošā puisēna statuju, te var redzēt mini Eiropu (apkopoti 80 Eiropas pilsētu slavenākie arhitektūras pieminekļi mērogā 1:25).

"Nevienu vienaldzīgu neatstāj Viktora Hortas, jūgendstila aizsācēja, muzejs. Viņš Briselē uzcēla pirmo šī stila ēku. Pastaiga pa Briseli ļauj aplūkot aptuveni 500 jūgendstila ēkas, kas celtas laikā, kad Brisele uzplauka un paplašinājās," iespaidos par redzēto dalās skolotāja.

Eiropas Parlamentā. Latvijas grupu iepazīstināja gan ar Eiropas Parlamenta darba telpām, gan savstarpēji - ar ko nodarbojas, kādus panākumus guvis, par ko balvā ticis šis brauciens.

Iecienīta fotografēšanās vieta. Briseles simbols un viens no populārākajiem pieminekļiem ir 61 cm garā čurājošā puisīša statuja, kas uzstādīta 1619.gadā (14.gs. puisītis izglāba pilsētu no sprāgstvielām, uzčurājot uz degļa). Iespēju nofotografēties tūristu iecienītajā vietā izmantoja arī A.Rakstiņa.

Baltinavas novada domē

28.februāra sēdes lēmumi

Apstiprina telpu nomas maksu vidusskolā

Apstiprināja maksu par telpu nomu Baltinavas vidusskolā: Paaudžu centra telpu noma 2,60 eiro stundā (bez PVN), 3,15 eiro stundā (ar PVN); datorklases telpu noma 2,60 eiro stundā (bez PVN), 3,15 eiro stundā (ar PVN). Lēmums stājās spēkā ar tā parakstīšanas brīdi.

Apstiprina maksu par instrumentu nomu mūzikas skolā

Apstiprināja maksu par mūzikas instrumentu nomu Baltinavas Mūzikas skolā - 1,51 eiro par vienu vienību mēnesī. Lēmums stājās spēkā ar tā parakstīšanas brīdi.

Apstiprina kultūras nama telpu nomas maksu

Apstiprināja maksu par telpu nomu Baltinavas kultūras namā - 3,70 eiro stunda (bez PVN), 4,48 eiro (ar PVN).

Apstiprina biļešu cenu kultūras pasākumiem

Apstiprināja pasākumu biļešu cenu Baltinavas kultūras namā: ja mākslinieka pieprasītais honorārs ir līdz 400 eiro - 2 eiro (bez PVN), ja mākslinieka pieprasītais honorārs pārsniedz 400 eiro - 3 eiro (bez PVN), ja mākslinieka pieprasītais honorārs pārsniedz 800 eiro - 4 eiro (bez PVN).

Izslēdz no maksas pakalpojumu saraksta

Izslēdza Baltinavas Kristīgās internātpamatskolas sniegtos maksas pakalpojumus no maksas pakalpojumu saraksta.

Apstiprina vecāku līdzfinansējumu

Apstiprināja Baltinavas Mūzikas un mākslas skolas viena skolēna izmaksas - 52,77 eiro mēnesī, kā arī vecāku līdzfinansējuma maksu - 10 eiro mēnesī vienam izglītojamajam.

Par ieviešanu aprūpes iestādē

Nolēma ievietot ilgstošas sociālās aprūpes iestādē - Balvu novada pašvaldības "Pansionātā Balvi" - personu, kura maksu par sociālās aprūpes pakalpojumu segs no saviem ienākumiem (90% apmērā no savas ikmēneša pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas), iztrūkstošo daļu līdz pilnai sociālās aprūpes pakalpojuma apmaksai segs Baltinavas novada pašvaldība.

Apstiprina zvejas izsoles noteikumus

Apstiprināja izsoles noteikumus "Rūpnieciskās pašpatēriņa

zvejas tiesību nomas Svētaunes, Motrīnes, Obeļevas ezeros 2019.gadā izsoles noteikumi".

Apstiprina "Silagaiļu" izsoles noteikumus

Nolēma pārdot izsolē ar augšupejošu soli Baltinavas novada pašvaldībai piederošo nekustamo īpašumu "Silagaiļi", kas atrodas Baltinavas novadā. Apstiprināja nekustamā īpašuma "Silagaiļi" izsoles noteikumus.

Apstiprina sākumcenu, drošības naudu un dalības maksu

Apstiprināja nekustamā īpašuma "Silagaiļi" izsoles sākumcenu - 1904 eiro, izsoles drošības naudu - 190,04 eiro, izsoles dalības maksu - 20 eiro.

Atsavinās autobusu

Nolēma atļaut uzsākt Baltinavas novada pašvaldībai piederošā pasažieru autobusa "FIAT DUCATO" (reģistrācijas nr. HN 3454) atsavināšanas procedūru Publiskās personas mantas atsavināšanas likuma noteiktajā kārtībā.

Atsavinās piekabi

Nolēma atļaut uzsākt Baltinavas novada pašvaldībai piederošās piekabināmās pašizgāzēja piekabes (marka "PSE", modelis F-12,5, reģistrācijas Nr.P538 LT) atsavināšanas procedūru, Publiskās personas mantas atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā.

Atsavinās traktoru "T-40"

Atļāva uzsākt Baltinavas novada pašvaldībai piederošā riteņtraktora (marka "T-40", modelis AM, reģistrācijas Nr. HN-3454) atsavināšanas procedūru Publiskās personas mantas atsavināšanas likuma noteiktajā kārtībā.

Atsavinās zemes gabalu

Nolēma atļaut uzsākt Baltinavas novada pašvaldībai piekri- tīgo nekustamo īpašumu atsavināšanas procedūru zemes gabaliem 10; 3; 2,2; 8,1336 ha platībā.

Par zemes robežu pārkārtošanu

Nolēma pārkārtot Satiksmes ministrijai piekri- tošās zemes vienības (7,3 ha) un pašvaldībai piekri- tošās zemes vienības (3,8 ha) robežas, atdalot no pašvaldībai piekri- tošās zemes vienības 0,1 ha lielu zemes gabalu un pievienojot to pie valstij piekri- tošās zemes vienības "P45".

Atbalsta projekta realizāciju "Dzirnavās"

Apliecināja, ka Daiņa Ločmeļa iecere realizēt projektu,

nekustamā īpašuma "Dzirnavas" īpašumā atjaunojot peld- vietu un ierīkojot atpūtas vietu, nav pretrunā ar Baltinavas Teritoriālajā plānojumā 2012.- 2025.gadam noteikto atļauto zemes izmantošanu, un Dainim Ločmelim atļāva uzsākt projekta realizāciju.

Piešķir adresi

Piešķīra Baltinavas novada pašvaldības zemes vienībai adresi: Jaunā iela 4, Baltinava, Baltinavas novads.

Atļauj sadalīt, mainīt nosaukumu un zemes lietošanas mērķi

Atļāva no nekustamā īpašuma "Amatnieki" atdalīt zemes vienību (2,71 ha), piešķirot jaunizveidotajam nekustamajam īpašumam nosaukumu "Amatnieki Agro". Atdalītajai zemes vienībai noteica lietošanas mērķi: zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība. Atlikušajai nekustamā īpašuma "Amatnieki" zemes vienībai saglabāja iepriekš noteiktos zemes lietošanas mērķus.

Lauž nomas līgumus

Lauza trīs starp Baltinavas novada pašvaldību un privātpersonu noslēgtos zemes nomas līgumus, kas noslēgti 2009.gada martā, 2010.gada februārī.

Pagarina zemes nomas līgumus

Pagarināja 2008.gadā aprīlī ar personu noslēgto zemes nomas līgumu par zemes nomu uz 5 gadiem, nosakot zemes nomas maksu ārējos normatīvajos aktos noteiktajā apmērā.

Pagarināja 2018.gada martā ar personu noslēgto zemes nomas līgumu uz 10 gadiem par nomāto zemes platību (0,075 ha), zemes nomas maksu nosakot ārējos normatī- vajos aktos noteiktajā apmērā.

Veiks ūdens pārrēķinu

Nolēma veikt pārrēķinu un atmaksāt no Baltinavas novada pašvaldības budžeta pamatlīdzekļiem personai par ūdens apgādes pakalpojumiem pārmaksāto naudu 5,22 eiro apjomā.

Apstiprina nolikuma grozījumus

Apstiprināja ar Balvu novada domes 2018.gada 22.no- vembra lēmumu Nr. 29 "Par grozījumiem Balvu sadarbības teritorijas civilās aizsardzības komisijas nolikumā" izda- rītos grozījumus Balvu sadarbības teritorijas civilās aizsar- dzības komisijas nolikumā.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Uz Sibīriju vardarbīgi izsūtīto piemiņai

Atmiņas apkopo grāmatā “Salauztie likteņi”

Kopš 1949.gada 25.marta deportācijām pagājuši 70 gadi, un šis datums daudziem bija liktenīgs - arī Avotiņu un Umuru dzimtai no toreizējā Balvu pagasta. DAINIS AVOTIŅŠ no Rugājiem kopā ar ģimeni apkopojis dzimtu stāstus grāmatā “Salauztie likteņi”, kuru deportācijas upuru piemiņai veltītā izstādē “Atmiņas par Sibīriju” 22.martā dāvinās Balvu Novada muzejam.

Svinēs dzimšanas dienu un tiksies ar prezidentu

Tiekoties ar Daini Avotiņu, klausos atmiņas. Viņš piedzima Sibīrijā un tur nodzīvoja līdz septiņu gadu vecumam. Ar ģimeni atgriezies Latvijā, uzsāka mācības Dūrupes pamatskolas pirmajā klasē. “Kā bērns atceros Sibīrijas aukstumu, kā buļļi midija salmu klučus, kā cilvēki plēsa velēnu jumtu segumam, kā caur Maskavu vilcienā braucu uz dzimteni... Tās ir bērna atmiņas, bet vēlākos gados atmiņu stāstījumus klausījos no mātes un citiem dzimtas cilvēkiem. Mans brālis Gunārs un māsa Gunta dzīvo Balvos, brālis Laimonis - Silamalā, es - Rugājos,” stāstījumu iesāk Dainis Avotiņš. Pieminot 1949.gada 25.marta deportācijas, Dainis 25.martā noliks ziedus pie Brīvības pieminekļa. Viņš ir ielūgts uz tikšanos ar Latvijas Valsts prezidentu Raimondu Vējoni Rīgas pili. Zīmīgi, ka Dainis piedzima Sibīrijā 1951.gada 20.martā. Rīt no ģimenes viņš dāvanā saņems īpašu un ļoti zīmīgu gredzenu, kas simbolizē brīvu Latviju un glabā atmiņas par Daiņa tēvu un vectēvu. “Laiks ir nepielūdzams. Aizejošo minūti nomaina nākošā, un mūžs sadeg mirkļos. Otrā pasaules kara un pēckara paaudze sarūk, aiznesdama līdzī pa lappusei vien no tautas un savas zemes vēstures. Latviešu tautai liktenīgais datums 1949.gada 25.marts, deportācijas - tā ir vēsture, tie ir fakti, tā ir emociju jūra un tas ir arī mans likteņstāsts. Vienīgi, runājot ar faktiem un no sirds uz sirdi, var saglabāt patiesību,” grāmatas ievadā saka Dainis Avotiņš. Par šo grāmatu Fonda “Sibīrijas bērni” vadītāja Dzintra Geka-Vaska Dainim Avotiņam un viņa dzimtas ļaudīm raksta: “Redzot Jūsu atmiņu grāmatu, pārņem prieks un lepnums par Jūsu dzimtu. Sibīrijas bērni spēja izturēt salu un badu, tuvinieku zaudējumu, atgriezties Latvijā, sakopt senču mājas, radīt bērnus un audzināt mazbērnus. Uz Jums un pie Jums turas Latvija. Saules mūžu Latvijai!” Simboliski Daiņa Sibīrijas stāsts ir iemūžināts no Latvijas laukakmeņa izžāģētā bruģakmeņi, Likteņdārza Draugu alejas ceļa 53.-54.metrā. Tā ir vieta, kur satiekas pagātne, tagadne un nākotne. Satiekas, lai dotu mierinājumu pagātnei, spēku šodienai un iedvesmotu piepildīt savus sapņus nākotnē.

...un mūžs sadeg mirkļos

Grāmatas ievadā Dainis Avotiņš lietišķi fiksē faktus, vēl neatklājot, cik dziļa sāpe un kādas emocijas virmos tālākajās grāmatas lappusēs.

-Pirms 70 gadiem, 1949.gada 25.martā, uz Sibīriju vardarbīgi izsūtīja manu tēvu Alfrēdu Avotiņu, tēva māšas Āriju un Dzidru Avotiņas, vectēvu Jūliju Avotiņu un vecmammu Emmu Avotiņu. Uz Sibīriju vardarbīgi tika izsūtīta mana māte Marta Umure, mātes māšas Ina un Ruta Umures, vectēvs Arvīds Umurs, vecmamma Emma Umure, vecvecmamma Minna Umure. Piedzīvojot baigo gadu šausmas, neziņu un izmisumu, 1950.gada 2.decembrī Minna Umure aizgāja mūžībā un tika guldīta svešās zemes klēpī Omskas apgabala Poltavkas rajonā. Omskā, Alfrēda un Martas Avotiņu ģimenē, ļoti skarbos un nežēlīgos apstākļos 1951.gadā piedzima es - Dainis Avotiņš, 1952.gadā - Laimonis Avotiņš, 1955.gadā - Gunārs Avotiņš. 1957.gadā liela daļa izsūtīto tika atzīti par nevainīgiem un viņiem atļāva atgriezties Latvijā, to skaitā mājās pārbrauca arī Avotiņu un Umuru ļaudis. Vecākiem bija saņemta un bērniem novārdzināta veselība, izsūtīšanas brīdī konfiscētais īpašums netika atdots. Valdošās šķiras žņaudzošā roka arī turpmāk bija visspēcīga un klātesoša. Un tomēr, - dzimtas ļaudis atguva savas mājas, ar mīlestību kopa savu dzimto zemi, dzīvoja, mācījās, audzināja mani, brāļus un māsu Guntu, kura piedzima 1962.gadā. Vajadzēja paiet vēl ilgiem gadiem, lai represētie atgūtu godīga cilvēka vārdu. 1949.gada 25.martā deportētie pilnībā tika rehabilitēti tikai pēc 1989.gada. Mans vectēvs Arvīds Umurs, vecmamma Emma Umure, vecvecmamma Minna Umure, tēvs Alfrēds Avotiņš, tēva māšas Ārija un Dzidra Avotiņas, vectēvs Jūlijs Avotiņš un vecmamma Emma Avotiņa to nepiedzīvoja. Tikai zinot pagātnei, mēs spējam saprast tagadni un veidot nākotni. Šī grāmata ir mans skatījums, mana vēstures liecība, mana ceļazīme nākotnei.

Dokumentus papildina ar piezīmi ‘slepeni’

Daiņa Avotiņa grāmatā “Salauztie likteņi” var lasīt Krievijas

Dainis Avotiņš strādā pie grāmatas. Viņš veic Sibīrijas foto izpēti, ko ievietot grāmatā “Salauztie likteņi”. Dainis ir pētijs arī dzimtas karavīru militārās gaitas. Latvijas Kara muzejā, Latvijas valsts simtgades kontekstā, albumā “Dzimtas karavīru stāsti” var lasīt Daiņa Avotiņa, tēva Alfrēda Avotiņa, vectēva Arvīda Umura dienesta gaitas. Par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas valsts un sabiedrības labā, veicot dzimtas karavīru vēstures izpēti, militāri patriotisko audzināšanu un valsts stipruma apziņas veidošanu, Latvijas valsts aizsardzības fonds “Lāčplēsis” šogad 15.martā Rīgas Latviešu biedrības namā Dainim Avotiņam izteica pateicību.

Federācijas Valsts arhīva un Latvijas Valsts arhīva dokumentus par Baltijas valstu iedzīvotāju 1949.gada 25.marta masveida deportāciju sagatavošanu un īstenošanu. Var gūt plašāku ieskatu par cilvēku izvedējiem, 33 ešelonus izsūtītajiem, par mantu izlaupišanu, represiju sekām. Grāmatā ir atrodami Balvu pagasta un Rugāju pagasta izsūtīto personu saraksti ar izsūtīšanas datumiem, spēcnotinājuma vietas nosaukumiem, personu nāves datumiem, atbrīvošanas datumiem, kā arī izsūtīto arhīva lietu numuri.

Grāmatā var lasīt jau iepriekš, pirms izsūtījuma sevišķā slepenībā savāktās un vēlāk ar zīmi ‘slepeni’ papildinātās Umuru un Avotiņu ģimeņu izsūtījuma lietas. Piemēram, LPSR Valsts Drošības ministrijas darbinieku sagatavoto un LPSR Valsts drošības ministra Alfona Novika 1949.gada 8.marta apstiprināto un LPSR prokurora Aleksandra Mišutina sankcionēto slēdzienu par ģimenes izsūtīšanu un citus skarbos, bet patiesos vēstures faktus. Anketas, formulāri par izsūtīto personu darba gaitām izsūtījumā, atzīmēšanās vietējās milicijas nodaļās, dokumenti, lūgumi par apžēlošanu un atļauju atgriezties Latvijā, sarakste ar institūcijām... Autobiogrāfijas, izsūtīto personu sarakste ar tiesībsargājošām institūcijām rehabilitācijas jautājumos, izziņas par rehabilitāciju. Izsūtījuma lietas var redzēt Latvijas Valsts arhīva fondos.

Dzimtas salauztie mūži skaudri sāj

No Umuru un Avotiņu ļaužu stāstītā un savām atmiņām Dainis Avotiņš veidojis Sibīrijas stāstu. “Tas ir smagu emociju piepildīts, mūsu dzimtas salauztie mūži manās atmiņās skaudri sāj. Es piedzimšu Sibīrijā 1951.gadā - vēl pēc diviem gadiem, bet Latvijas 1949.gada marts atstās nospiedumu uz visu manu dzīvi,” saka Dainis, ļaujot ielūkoties grāmatas lappusēs.

-Umuru dzimtas ļaudis visu mūžu bija nodarbojušies ar savas tēvutēvu zemes uzraudzīšanu, uzturēšanu un uzlabošanu Balvu pagasta “Silmalās”. Cieņa un mīlestība pret savu dzimto zemi kā fundamentāla vērtība bija ieaudzināta Umuros paaudzū paaudzēs. Liktenīgajā 1949.gada 25.marta naktī, smaga darba nogurdinātas, Umuru sievas gulēja dziļā miegā, kad ap pulksten četriem tumsas aizsegā mājās ieradās vairāki ar šautenēm, kurām uzsprauti durkļi, bruņoti, apņēmīgi krievu zaldāti. Nepieļaujot ierunas, nepaskaidrojot iemeslu, viņi mājīniekiem lika 30 minūšu laikā salasīt mantas un braukt līdzī. Kāds būs brauciena ilgums, galamērķis, netika teikts. Umuru māte Emma (41 g.) ar trīs meitām Martu (20 g.), Inu (18 g.), Rutu (16 g.) un vecmāte Minna (71 g.) steidzīgi vāca pirmās nepieciešamības mantas, veļu, siltākas drēbes un ēdienu, kas mājās

tobrīd uz ātru roku bija paņemams. Viens no krievu zaldātiem tikai noteica, lai ņemot vairāk, būs tālu jābrauc. Viss tika sasiets lakatos, un, karavīru steidzinātām, viņam bija jākāpj kravas mašīnā, kurā jau ar saņiem sēdēja kaimiņi un citi cilvēki. Sākās skarbais ceļš uz nezināmo.

Nav mantas, ko konfiscēt

-Emmas Umures vīru Arvīdu LPSR Iekšlietu ministrijas karaspēka kara tribunāls 1945.gada 5.jūlijā notiesāja ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem, soda izciešanu nosakot labošanas darbu nometnē, un tiesību zaudēšanu uz trīs gadiem par to, ka viņš no 1941.gada 5.jūlija labprātīgi ir iestājies un darbojies Latvijas aizsargos, no 1943.gada 26.februāra pārgājis uz dienestu Balvu policijā. Kā policists piedalījies krievu karagūstekņu apsargāšanā, sistemātiski patrulējis Balvu pilsētā, apsargājis stratēģiskos objektus, tajā skaitā apsargājis tiltu pāri Sitas upei. Pēc Sarkanās armijas ienākšanas Balvos Arvīds Umurs nav nolcis ieroci, bet kopā ar citiem aizsargiem atkāpies līdz Cēsīm, kur nonācis Sarkanās armijas aplenkumā. Tiesas spriedumā rakstīts, ka Umuriem nav mantas, ko konfiscēt. Izpētot Umuru izsūtījuma lietu, kļūst skaidrs, ka Umuru ģimeni izsūtīja, jo Arvīds Umurs ir bijis aktīvs savas zemes, Latvijas patriots, aizstāvis un bija ierindots PSRS nevēlamo nacionālistu ģimeņu, notiesāto bandītu ģimeņu sarakstā.

Bija plānotas skaistas kāzas

-Mana māte Marta Umure vēl pirms izsūtījuma draudzējās ar Silmalas ciema mājas “Ārlauki” Jūlija un Emmas Avotiņu vecāko dēlu Alfrēdu. 1949.gada jūnijā, vasaras plaukumā, bija plānotas skaistas Martas un Alfrēda kāzas. Bet liktenis bija lēmis citādi. Arī Avotiņu ģimene - Jūlijs (68 g.) ar Emmu (55 g.), dēls Alfrēds (27 g.) un meitas Ārija (20 g.) un Dzidra (13 g.) - tika iekļauta izsūtāmo sarakstā un 1949.gada 25.marta naktī kravas mašīnā tika vesta tobrīd vēl nezināmā virzienā. Jūlija dēls Rūdolfs Avotiņš 1943.gadā bija iesaukts vācu armijā, bet tā kā tobrīd viņam bija sešpadsmit gadi, kaujas darbībā iesaistīts netika, bet pildīja dažādus izpalīga pienākumus, piemēram, veda municiju uz lidlauku u.c. Kad Latvijā ienāca PSRS armija, Rūdolfs atkal piedzīvoja piespiedu mobilizāciju, bet šoreiz uz pieciem gadiem Sarkanajā armijā. Avotiņu ģimenes izvešanas laikā 1949.gada 25.martā Rūdolfs bija dienestā Sarkanās armijas rindās, bet dēls Jānis Avotiņš pie izvešanas noslēpās.

Izsūtījuma lietā uzskaita visu

-Līdz izsūtījumam 1949.gada martā Jūlija vecākajam dēlam Alfrēdam Avotiņam dzīve jau bija kara šausmu un ciešanu plosīta.

1943. gada jūlijā, atrauts no darba savā saimniecībā, Alfrēds bija mobilizēts leģionā, no 1943. līdz 1944. gadam piedalījies kaujās Volhovas frontē un Veļikajas upes rajonā. 1944. gada jūlijā nonācis padomju gūstā un nosūtīts uz filtrācijas nometni Urālos, kur nežēlīgos apstākļos nodarbināts akmeņogļu šahtās, būvdarbos, bija guvis dzīvībai bīstamas un uz visu mūžu paliekošas traumas. Nevarot inkriminēt sevišķus nodarījumus, Alfrēds Avotiņš 1947. gada janvārī bija atbrīvots. Avotiņu ģimenē vienmēr godā tika turēts darba tikums, tādēļ, atgriezies mājās, Alfrēds smagi strādāja, lai atjaunotu karā postīto saimniecību. Avotiņu izsūtījuma lietā atrodams 1947. gada 30. septembra saimniecības raksturojums: 2,5 ha aramzeme, 3,6 ha pļavas, 0,6 ha mežs, 0,8 ha ganības, 1,5 ha labības, 0,3 ha kartupeļu, 0,1 ha sakņaugu, 0,25 ha tehnisko kultūru, 1 darba zirgs un 1 kumeļš, 3 govys, 2 jaunlopi, 1 aita vai kaza un lauksaimniecības kuļmašīna. Avotiņu ģimene iekļauta izsūtāmo sarakstā, jo ir kulaki un izmantojuši viņiem piederošo kuļmašīnu arī citās saimniecībās. Gribu uzsvērt, ka Avotiņi bija ļoti čakli, strādīgi, izpalīdzīgi ļaudis un rudenī, nokuļot savu labību, ņemot savu kuļmašīnu, braukuši palīdzēt arī kaimiņiem.

Ved strādāt vai nošaut

-No Silamalas apkārtnes savāktos ļaudis kopā ar mantu maisiem vajāj smagajā automašīnā, vairāku bruņotu karavīru apsardzībā, aizveda uz Balvu dzelzceļa staciju. Tur stāvēja vesels lopu vagonu ešelon ar aizrestotiem loģiem. Atvestos ļaudis dzina vagonos. Vēl kādu laiku turpinājās vagonu piepildīšana ar izbiedētiem, izmisīgiem cilvēkiem, kurus nepārtraukti pieveda mašīnās. No ārpuses stāvošo ešelonu apsargāja bruņoti karavīri, kuri neļāva piederīgajiem un pazīstamajiem, kuri tur pulcējās, piekļūt vagoniem un kaut ko nodot. Visi bija ļoti uztraukušies, raudāja un vaimanāja, pārdzīvojot neziņu par savu turpmāko likteni. Kāds teica, ka ved strādāt, cits, ka ved nošaut. No Balvu dzelzceļa stacijas deportētos aizveda ešelon Nr.97320, 97323, 97328, 97331, 97337. Ešelon Nr.97337 ar deportētajiem Balvu staciju atstāja 28. martā. Tajā bija 1633 cilvēki, tai skaitā daudz mazu bērnu un vecu cilvēku. Vagonā bija ļoti sablīvoti - ap 30 - 40 cilvēku, durvis bija ciet, nevienu nekur nelaida. Visi sēdēja uz lāvēm, zem tām bija mantas. Vagoni tika apsildīti ar čuguna krāsnijām. Stūrī pie durvīm bija nolikts spainis neatliekamajām darīšanām, bet cilvēki kautrējās. Sākumā neviens neēda, jo visi bija tādā kā šokā. Pēc tam ēda to, kas kuram bija līdzī. Tikai Krievijas teritorijā tika atvērtas vagonu durvis. Vispirms saskatīja cilvēkus, tad ienesa spaini ar ūdeni un tikai dažus kukulīšus maizes, kas izsalkumu neremdēja. Turpmāk līdz gala stacijai reizi vai divas dienas, kad vilciens apstājās nomaļā stacijā, zaldāti vagonā ienesa tūdens spaini un nedaudz maizes. Tālāk Krievijā kādā dzelzceļa stacijā atļāva izkāpt ārā nokārtot neatliekamās dabiskās vajadzības, visapkārt stāvēja zaldāti ar šautenēm. Slāpes tika remdētas, izmisīgi dzerot ūdeni no peļķēm. Tas bija ļoti pazemojoši. Brauca ilgi, kādas divas nedēļas. Varēja redzēt tikai staciju ēkas un vēlāk parādījās sādžas ar mazām, līdz šim neredzētām koka mājiņām, kas bija rindā cieši viena pie otras. 1949. gada 8. aprīlī vilciens apstājās Omskas apgabala Isīkulas stacijā...

Mira bērni un veci cilvēki

-No vilciena cilvēkus lādēja automašīnās, vecos pārvietoja nešus. Ziemas salā uz Sibīriju vestie cilvēki patiesībā bija lemti iznīcībai. Ceļā mira turpat vilcienos dzimuši zīdaiņi, mazi bērni un veci cilvēki. Baids un necilvēcīgās mokas lopu vagonos, medicīniskās aprūpes trūkums atņēma dzīvību arī spēcīgiem un jauniem cilvēkiem. Vagonā, kurā bija ieslodzītas Umuru, Avotiņu ģimenes, ceļā uz Sibīriju, par laimi, neviens nomiris nebija. Tā kā izsūtītie nezina, uz kuriem viņus ved, daudziem līdzī nebija siltu drēbju. Pārsvārā visiem mugurā bija plāni mēteļi un dažiem pat kurpes. Sibīrijā viņi nokļuva -40 grādu aukstumā. Vietējie cilvēki, kuri bija ģerbušies kažokos, redzot mocekļus, galvas vien grozījuši.

Aizved uz Omskas apgabala Poltavkas rajonu

-Visiem deportētajiem, to skaitā Umuru un Avotiņu ģimenēm, apsardze un čekisti nolasīja spriedumu, ka viņi "brīvprātīgi" uz mūžīgiem laikiem ir pārvietoti dzīvošanai Omskas apgabalā un ka neatļautas šīs dzīvesvietas atstāšanas gadījumā katram tiks piespriests sods 25 gadi katorgas darbos. Pēc tam katram no klātesošajiem, agresīvi un vardarbīgi piedraudot ar nekavējošu arestu, lika to parakstīt. Umuru un Avotiņu ģimenes ļaudis nespēja saprast, par kādiem nodarījumiem, bez tiesas visiem izsūtītajiem pienākas tāds smags sods. Vēlāk uzzinājuši, ka cilvēki ir izsūtīti vienīgi tādēļ, ka vietējiem varas vīriem bija uzdots sagādāt cilvēku skaitu, lai piepildītu padotos ešelonus, un tādēļ tika atrastas ģimenes, kas pēc šķiru cīņas ideoloģijas un kāda izdomātām pazīmēm piederējuši pie "nepareizām", tas ir, kulaku vai nacionālo buržuāzistu šķīrām, vai arī kaut kādā ziņā nav patikuši varasvīriem. Pēc ziņas par mūža ieslodzījumu pie izsūtītajiem ieradās pajūgos pārstāvji no kolhoziem - vietējie kolhoznieki un kolhozu priekšsēdētāji, lai izvēlētos strādniekus un aizvestu tos sev līdz. Dažos ragavu pajūgos bija iejūgti nelieli zirdziņi, bet citos - vērsi, kuri kustējās lēnām. Atbraukušie kolhoznieki galvenokārt centās izvēlēties tādas ģimenes, kurās bija spēcīgāki vīrieši, taču tādu starp atbraucējiem bija maz, jo

visi ceļā bija nobadināti un novārdzināti. Avotiņu un Umuru ģimenes tika aizvestas uz Omskas apgabala Poltavkas rajonu. Ceļā visi paši gāja galvenokārt aiz pajūgiem kājām, jo bija pavasara atkusnis: ceļš bija ļoti sliktis un zirgi, kuri bruka līdz vēderam dziļā, atkusušajā sniegā, tikko spēja pavilkt vezumus ar mantām. Bija aprīļa sākums, uzsalušais dziļais sniegš, kas vēl bija saglabājis vietām gandrīz līdz pat metru dziļumam, neturēja ne zirgus, ne gājējus... Brauciens bija cauri vairākiem ciemiem, kuros ceļš gāja pa vidu, bet abās tā malās viena pie otras ciešās rindās grupējās nelielas vienstāvu guļbūves koka mājeles.

Dramatiska cīņa par izdzīvošanu

-Pēc nogurdinošā 75 kilometru pārgājiena izsūtītie beidzot ieradās savā galapunktā - Poltavkas rajona Novosergejevskas ciema kolhozā "Krasnij Putolovec", kur tika izdalīti pa mājām un "zemlankām" (zemē ieraktas būdas, kurās nebija ne krēsla, ne galda). Dzīvojamās telpas bija vecas, tukšas vai tajās dzīvoja veci cilvēki. Katru dienu bija jāiet darbā kolhozā. Tiesības bija it kā vienādas ar pārējiem, bet deportētajiem tika veikta stingra speckomandantūras uzskaitē, uzraudzība, kā arī ļoti bieži tika veiktas pārbaudes, kontroles un citi uzraudzības pasākumi. Reizi mēnesī uz kolhozu atbrauca čekas pārstāvis, tad vajadzēja iet atzīmēties. Pasē katram tika iespiests zīmogs, ka atļauts dzīvot Isīkula rajona robežās un bez atļaujas nedrīkstēja pārvietoties. Bija tiesības piedalīties vēlēšanās un saņemt, nosūtīt pastu. Bija jāstrādā fiziski smagi darbi, garas darba stundas un atpūtai atvēlētais laiks bija niecīgs. Naudas nebija, valdīja pusbadis un klimats bija nesaudzīgs - -40, -50 grādu aukstums ziemā un +40, +50 grādi vasarā. Deportētajiem šī bija dramatiska cīņa par izdzīvošanu.

Māmuļu gulda Sibīrijas zemes klēpī

-Deportētajiem badu palīdzēja pārciest vietējie iedzīvotāji, kuri, paši trūcīgi būdami, dalījās, cik spēja. Kad maizes aprūcīs, deportētie veidojuši no lopu barības plāceņus. Kad nebija cita, ēda kārklu ziedus, virzas un balandu zupu, cieta izmisīgu badu un mocījās nemitīgās domās par maizes garozu. Pusbadis un smagie darba apstākļi, aukstums darīja savu. Piedzīvojot baigo gadu šausmas, neziņu un izmisumu, smagi ar nieru mazspēju saslima Minna Umure un 1950. gada 1. decembrī (72 gadu vecumā) aizgāja mūžībā. Viņa tika guldīta svešās un skarbās Sibīrijas zemes klēpī Omskas apgabala Poltavkas rajonā.

Aizmiegs zem govys un ieputina sniegā

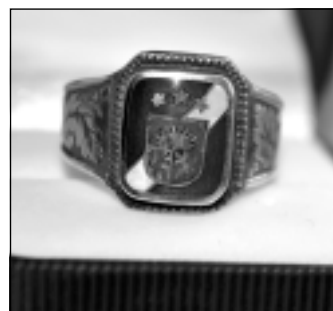
-Vēlākos gados ar iztikšanu kļuva vieglāk. Kaut gaļu netika redzējuši, tomēr tika pie kādas siļķes, kviešu maizes, lāses piena, sasalušiem kāpostiem. Galvenais ikdienas uzturs bija kartupeļi, kurus sākumā nedaudz iedeva no kolhoza, bet vēlāk bija laime sakrātos kartupeļus stādīt un izaudzēt pašiem. Zeme Sibīrijā bija auglīga, mēslojot nevajadzējās. Kolhozā kukurūza augusi vai 2 m augstumā, audzējuši arī kviešus. Ar šautenēm bruņoti sargi (kazahi, kalmiki, vācieši un citi) bija nolikti pie graudu glabātuvēm un neļāva ne vārpu no lauka pacelt. Govys tika slauktas četras reizes dienā, mēslus stīma ar rokām divričos. Novārdzinātie ļaudis agros rītos pat aizmīga zem govys. Ziemas salā, kad plosījās puteņi, kādu pat ieputināja sniegā. Vasarā tika cirsti kārkli un sieti kūļi. Ārkārtīgi smags bija meža cirsmas darbs ziemā. Krāsnis kurinot ar krūmu zariem, nēdrēm, nācās sarīties daudz dūmu. Kaut kāds siltums bija tikai no apkures ar lopu mēsliem. Mēslus samīcīja ar salmiem, plānā kārtā izklātus, mazliet paturēja saulē, ar lāpstām sagrieza četrkantīgos gabalos, kaudzītēs sakrāva, izkalēja un ar tiem kurināja. Rudeņos kurināja arī ar salmiem, vēlāk - ar akmeņoglēm. Stepes un līdzenumi bija lieli un, lopus ganot, tie tālumā bija tikko manāmi. Auga kamolzāle. Bija jāgana arī aitas. Svētki bija tad, ja izdevās tikt pie aitu taukiem.

Pienu paslēpj termoforā

-Izsūtītie, īpaši sievietes, iemanījās strādāt smagos darbus lopu fermās, no kurienes slepus gumijas termoforā zem apģērba varēja atnest kādu litru piena, lai pabarotu ģimeni. Ņemt graudus, ar kuriem strādāja izsūtītie, bija stingri aizliegts. Par graudu saujas zādzību varēja notiesāt uz vairākiem gadiem cietumā, bet, lai izdzīvotu, bija jāriskē. Dažas vārpas, zirņi vai linsēklas izsūtītajiem bija vesela bagātība. Jāpiebilst, ka samaksa par darbu kolhozā bija paredzēta tikai rudenī. Samaksa bija paredzēta graudos, kurus izdalīja atkarībā no ievāktās ražas daudzuma. Vēlāk gan izrādījās, ka samaksa tika izdarīta tikai no tā labības pārpalikuma, kas bija atlicis pēc tam, kad kolhozs bija nodevis visas obligātās labības piegādes valstij. Bet šo piegāžu daudzums bija visai liels, tādēļ rudenī par katru darba dienu kolhozniekiem pienācās tikai ap daži simti gramu graudu. Tā, piemēram, pirmajā rudenī par visas vasaras smago darbu, kas noslēdzās oktobra mēneša beigās, varēja nopelnīt tikai 2 nepilnus maisus graudu kviešu un auzu, un vēl nedaudz zirņu. Izdzīvot bija ļoti grūti. Interesantas bija Sibīrijas mājas, kuras no ārpuses katru pavasari apsmērēja ar mālu un salmu javu, pēc tam ar ūdeni jauktiem zirgu mēsliem. Sienu iekšpusē un ārpusē tika balsinātas ar kaļķi. Iekšpusē grīdas tika uzlabotas ar govys pļekām. Kad izžuva, grīda bija kā ar garozu. Pēdējos izsūtījuma gados Avotiņi uzcēla savu māju, un tur jau bija dēļu grīdas.

Izsūtījumā dzimst trīs dēli. Avotiņu ģimene Omskas apgabalā izsūtījuma laikā 1956. gadā. Vecāki Marta un Alfrēds Avotiņi un viņu Sibīrijā dzimušie trīs dēli - Gunārs (no kreisās), Dainis un Laimonis.

Dāvinās dzimšanas dienā. Rīt, 20. martā, ģimene dzimšanas dienā Dainim Avotiņam pasniegs zīmīgu dāvanu - gredzenu, kas simbolizē brīvu Latviju un glabā atmiņas par Dainiņa tēvu un vectēvu.

Tālais ceļš

Mūs izveda no mājām ļauna vara
Kā ozolus ar saknēm vētra rauj.
Tas bija četrdesmit devītajā pēc kara,
Marta mēnesī, kad pavasaris zemi skauj.
Tik lāstekas no tukšo māju jumtiem raud,
Smilkst vientuļš sunīt's sētas malā.
Ak, likteni, kā varēji tu ļaut!
Vai kādreiz mūsu ciešanas būs galā?
Mūs aizveda no dzimtenes un mājas,
No visa, kas tik tuvs un dārgs.
Un nejautāja, kā mums klājas,
Vai mums ir līdzī maize, svārks,
Žēli pūš vilciens atvadu sveicienu,
Riteņi smagi klauz;
Aizved projām tik daudz likteņu -
Daudz, daudz, daudz...

GUNĀRS AVOTIŅŠ

Izturēt palīdzēja Dievs, mīlestība un bērni

-Izturēt garo izsūtījuma laiku daudziem latviešiem palīdzēja ticība Dievam. Tika dziedātas Dieva dziesmas, atzīmēti visi kristīgie svētki - Lieldienas, Ziemassvētki. Latvijā veidojusies un Sibīrijā stiprinājusies Martas Umures un Alfrēda Avotiņa mīlestība palīdzēja izturēt skarbo sadzīvi, un, spītējot visiem apstākļiem, izveidojās jaunā Avotiņu ģimene. Zinot nežēlīgos un necilvēcīgos Sibīrijas apstākļus, es pazemībā un cieņā noliecu galvu savu vecāku priekšā. Varu tikai nojaust, ko viņiem nācās pārciest, lai mēs, trīs dēli, varētu izdzīvot, tāpēc mēs mūžīgi būsīm viņiem pateicīgi par savam dzīvībām.

Dainis Avotiņš zina stāstīt, ka vajadzēja paiet vēl ilgiem gadiem, lai represētie atgūtu godīga cilvēka vārdu. Viņš uzskata, ka, pieminot izsūtījumā aizvestos, mums ir atkal un atkal jāatceras par darba tikumu, rūpēm par savu zemi un valsti, uzņēmību būt radošiem un stāties preti grūtībām, atbildību par sava darba rezultātu. "Šis ir īpašības, no kurām tik ļoti baidījās okupanti, jo tās ir brīvas sabiedrības un neatkarīgas valsts pamats. Šis īpašības mums ir jāizkopj un jāliek lietā, jo tā ir mūsu senču dotā gudrība, lai veidotu savu nākotni pašu rokām. Mēs esam piepildījuši izsūtīto tautiešu sapņus par brīvu Latviju. Tagad tikai mūsu spēkos ir to sargāt un pilnveidot," pārliecināti saka rugājietis Dainis Avotiņš.

Atzīst par nevainīgiem

Atzīti par nevainīgiem, Latvijā atgriezās: 1957. gadā - Arvīds Umurs, Emma Umure, Ina Umure. 1957. gadā - Jūlijs Avotiņš, Emma Avotiņa, Ārija Avotiņa. 1957. gadā - Alfrēds Avotiņš, Marta Avotiņa (pirmslaulības uzvārds Umure) un Sibīrijā dzimušie - Dainis Avotiņš, Laimonis Avotiņš, Gunārs Avotiņš. 1960. gadā, pabeidzot mācības Omskas lauksaimniecības institūtā, Latvijā atgriezās Ruta Umure. Minna Umure Latvijā neatgriezās, jo 1950. gada 2. decembrī aizgāja mūžībā un apglabāta Omskas apgabala Poltavkas rajonā. Dzidra Avotiņa apprecējās un palika uz dzīvi Sibīrijā. Uz Latviju ar dēlu Sašu bija atbraukusi 1962. gadā.

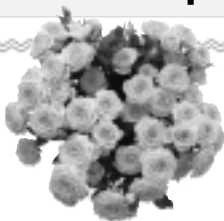
Lappuses sagatavoja Z. Logina

Apsveikumi

Noliec pie malas satrauktās domas,
Brīdi aizmirsti paveiktos darbus,
Mirkli ej pasērst atmiņu jomās,
Aizdedz sveci – lai atmiņās vari
Bijušos brīžus vēl atpakaļ saukt.

Mīļi sveicam **Zīnu Sirmo** skaistajos dzīves svētkos!
Vēlam laimi, veselību, kas nebeidzas, veiksmi, kas neatstāj.
Paldies par atsaucību!

Nellija, Inese, Juris, Zina, Jānis S.

Lai ikvienai dienai būtu ziemas baltums,
Pavasara ūdeņu skanīgums,
Vasaras saules siltums,
Rudens ziedu krāsainība.

Sirsniņi sveicam **Pēteri Leitānu** 75 gadu jubilejā! Vēlam
stipru veselību, darba sparpu, prieku katrā dienas ritumā.

Meita ar ģimeni, dēls

No dzīves avota gudrību smeļot,
Iebrienam gados, tos nepamanot.

Sveicam **Pēteri Leitānu** 75 gadu jubilejā!
Lai dienu ritumā pietiek prieka un veselības,
spēka un izturības.

Krustdēls, māsa

Lai allaž kāds prieks kā eņģeļa mats
Sien dvēseli zvaigznes starā.

Lai visi nākamie gadi dod sirdij mīlestības tik
daudz,

Ka pati gluži kā eņģelis to citiem dāvināt vari.

Vismīļākie novēlējumi **Lolītai Ločmelei** 40 gadu
jubilejā! Turpmākos gados vēlam veselību, dzīvesprieku,
mīlestību un sapratni no tuviniekiem un Dieva svētību.

Tētis, mamma, krusttēvs, krustmāte, māsa,
brālis ar ģimeni, māsiņas, brāļi

Lai Tev veiksmē pasniedz roku,
Prieks lai vienmēr durvis ver!

Lai Tev gaišu saules staru

Katra jauna diena sniedz.

Mīļi sveicam krustdēlu **Andri Voicišu** skaistajā
dzīves jubilejā! Vēlam stipru veselību un veiksmi
turpmākajā dzīvē.

Benita, Koļa

Paziņojumi

BALVU PENSIONĀRU BIEDRĪBAS sapulce pārceļta uz
27.marta plkst. 10.00.

Bez maksas attīra lauksamniecības zemes no krūmiem.
Tālr. 26211223.

JAUNS PIEVEDUMS. Tekstilam - 100 gr - 35 centi. Mazlietoto
apģērbu veikals, Tautas 1.

Piesakies bezmaksas laulībām!

Tētis - tur, mamma – tur, un pa
vidu es. Kā lai salīmē kopā šis pu-
sītes? Turpinot veiksmīgi iesākto
tradīciju, arī šogad Balvu novada
Dzimisarakstu nodaļa izsludina
īpašu akciju.

Pateicoties šai iniciatīvai, 1.jū-
nijā, Starptautiskajā bērnu aizsar-
dzības dienā, Balvu novada Dzimt-
sarakstu nodaļā pāri, kuriem ir ko-
pīgi bērni, varēs noslēgt laulību bez
ceremonijas maksas, samaksājot
tikai valsts nodevu 14 eiro apmērā.

Likums paredz, ka valsts nodeva
par laulībām nav jāmaksā trūcīgām
personām un arī invalīdiem, ja vis-
maz viens no tiem, kas stājas laulī-
bā, ir invalīds. Tātad vienai lielai da-
ļai cilvēku šajā dienā ir iespēja lau-
lību noslēgt bez maksas, ietaupot
43 eiro.

Laulību pieteikuma pēdējais
datums ir 30.aprīlis. Izmantojiet šo
iespēju un atcerieties - viens uzvārds
ģimenē ir drošība, stabilitāte un
atbildība!

Jaundzimušie

Tagad ģimenē līdzsvars - divi dēli un divas meitas. 25.februārī pulksten 5.04 piedzima puika. Svārs – 4,450kg, garums 58cm. Puisēna mammai Maijai Tarvanei-Pajatei no Alūksnes šis ir ceturtais bērniņš. "Tagad 4 gadus mazajai Aleksai Līgai, 2 gadus mazajam Markusam un Leilai Veronikai, kurai ir pusotrs gadiņš, piepulcējies vēl viens brālītis. Godīgi sakot, pat uz ultrasonogrāfijas pārbaudi nevajadzēja iet. Tiklīdz uzzinājām, ka būsīm vecāki vēl vienam bērniņam, vīrs Jānis pateica,- mums jau ir meita, dēls un meita. Tagad būs dēls! Arī pašai šķita, ka gaidāms dēls, jo pēc sajūtām grūtniecība bija līdzīga tai, kad gaidīju Markusu. Tikai trešajā ultrasonogrāfijas pārbaudē uzzinājām, ka mūsu nojautas bijušas precīzas – daktere apstiprināja, ka mums patiešām būs puika," stāsta Maija. Pēc dēla nākšanas pasaulē vecāki vienojās, ka viņu sauks par Arvīdu. Nu jau četrus bērnu mamma stāsta, ka sākumā padomā bija arī vārds Daniels, taču ar vīru abi nosprieda,- Danielu tuvākajā apkārtnē ir pietiekami daudz. Lai ir Arvīds! Jaunā māmiņa atklāja, ka pirmajam par dēla nākšanu pasaulē paziņoja vīram, pēc tam arī visiem pārējiem mājiniekiem. "Taču visvairāk mazo brālīti mājās gaida Aleksa Līga, kura no rīta priecīga skrēja uz bērnudārzu, lai savas grupas bērniem paziņotu, ka viņai piedzimis mazais brālītis," teic Maija.

10.marts būs dubultsvētki. 10.martā pulksten 14.41 piedzima meitenīte. Svārs – 4,205kg, garums 56cm. Meitenītes mammai Lienei Ķirulei no Alūksnes šis ir trešais bērniņš. "Mazo māsiņu mājās gaida divi brāļi – 11 gadus vecais Nelmārs Dāvis un Daniels Dāvids, kuram ir 7 gadi. Tā kā divi dēli mums ir, trešo, protams, gaidījām meitiņu. Un sagaidījām arī!" priecīgi teic Liene. Pēc meitenītes nākšanas pasaulē vecāki viņu nosauca par Deivinu Selīnu. Izrādās, māsas vārdu došanā visaktīvākie bija abi brāļi. Daniels izdomāja, ka māsu varētu saukt par Deivinu, savukārt Nelmāram iepatikās vārds Selīna. "Ja abiem brāļiem ir katram pa diviem vārdiem, tad iedibināto tradīciju nedrīkstēja lauzt arī šoreiz. Arī vīrs Dzintars atbalstīja dēlu izvēli, tādēļ citus vārdu variantus pat neizskatījām," teic Liene. Nu jau trīs dēlu mamma izstāsta arī par kādu ļoti interesantu un neticamu sakritību. Izrādās, Deivina Selīna piedzimusi tajā pašā datumā, kad viņas vecākais brālis Nelmārs. "Mediķu noliktais dzemdību datums bija ap 9.martu, bet meitiņa piedzima dienu vēlāk – vecākā brāļa dzimšanas dienā. Nelmārs par šo faktu, protams, tikai priecējās. Tagad ģimenē 10.marts būs dubultsvētki!" secina Liene Ķirule. Jaunā māmiņa stāsta, ka mazulīte ir ļoti mierīga un raizes nesagādā. "Tagad tikai jāaudzina," secina Liene.

Lielākais brālis nolemj – būs Oliveris. 14.martā pulksten 13.12 piedzima puika. Svārs – 3,640kg, garums 58cm. Puisēna mamma Agnese Brokāne no Balviem stāsta, ka šis ir viņas otrais bērniņš. Mazo brāli mājās gaida lielais brālis Sandis, kuram ir trīs gadiņi. "Pati gribēju, lai otrais piedzimst puika, jo man šķiet, ka ar dēliem tomēr ir vieglāk, bet vīrs ar Sandi sapņoja par meitenīti. Otrajā ultrasonogrāfijas pārbaudē uzzināju, ka tomēr būsīm vecāki vēl vienam dēlam," stāsta Agnese. Tiklīdz kļuva zināms gaidāmā mazuļa dzimums, vecāki varēja ķerties pie atbildīgā vārda došanas uzdevuma. Taču šoreiz galva nebija jālauza, jo Sandis paziņoja, ka brālīti varētu saukt par Oliveru. Tas par godu viņa labākajam draugam bērnudārzā. "Mums nekā cits neatlika, kā piekrist vecākā dēla piedāvājumam. Laba izvēle viņam," secina nu jau divu dēlu mamma. Viņa atzīst, ka martā ģimenes lokā ir daudz jubileju, bet nu būs par vienu vēl vairāk. "Manam brālītim 16.martā ir vārda diena, tantei 10.martā dzimšanas diena, bet 20.martā vārda diena. Tagad būs svētki arī 14.martā, kad jubileju svinēs Oliveris," secina Agnese. Jaunā māmiņa stāsta, ka Sandis ar nepacietību gaida mājās mammu ar brālīti. Bet, lai viņam gaidīšanas laiks būtu vieglāks, jau pirmajā dienā pēc brālīša nākšanas pasaulē mamma ar videozvana palīdzību Sandim atrādīja jaundzimušo brālīti.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Atgriežas dzimtajā pusē

Laukos pat elpot ir vieglāk

Šķilbēniete LĪBA LOČMELE, kura humanitāro zinātņu bakalaura grādu vizuāli plastiskajā mākslā – keramikā ieguva vien pagājušajā vasarā, atgriezies tēva mājās. Uzrakstījusi un iesniegusi projektu pašvaldības izsludinātajā konkursā un ieguvusi finansiālu atbalstu, jaunā māksliniece nesēn pabeidza savu pirmo lielo pasūtījumu – suvenirus Viļakas novada prezentēšanai, kas drīzumā būs nopērkami novada muzejā.

Piebraucot pie skaistās ķieģeļu mājas Šķilbēnu pagasta Čilipīnē, kur dzīvo jaunā keramiķe Lība Ločmele, jau pa gabalu redzams, ka te saimnieko prasmīgi amatnieki. Izrādās, plašās ģimenes (Lībai ir vēl divas māsas un viens brālis) galva labi pārzina būvniecības noslēpumus, bet tagad, absolvējusi Jaņa Rozentāla Rīgas Mākslas vidusskolu un Latvijas Mākslas akadēmiju, arī Lība šeit nolēmusi ierīkot savu keramikas darbnīcu. Jaunā māksliniece turpmāko dzīvi nespēj iedomāties nekur citur: “Man šajā vietā pat elpot ir vieglāk un mierīgāk. No tā vien, ka esmu šeit, ka jebkurā brīdī varu piecelties un iziet ārā. Nerunājot par to, ka paši varam izaudzēt produktus un nav jāstāv veikalā rindās, nav jāspiežas sabiedriskajā transportā, kur visi elpo tev virsū. To varēju pieciest tikai studiju dēļ, jo nebija iespējas citur iegūt šādu izglītību,” iemeslus, kādēļ nepalika dažādām iespējām bagātā kultūras un mākslas galvaspilsētā Rīgā, skaidro jaunā keramiķe.

Pati nebūtu uzdrošinājusies

Lai gan izpausties zīmējot un veidojot Lībai patīcis kopš pamatskolas gadiem, līdz pat pilngadības sasniegšanai viņai pat prātā nenāca, ka savu nākotni saistīs ar keramiku. “Baltinavas Mūzikas un mākslas skolā gan biju kaut ko veidojusi no māla, bet, mācoties rozentājos, specializējos grafikā. Tā pa istam ar keramiku sāku nodarboties tikai mākslas akadēmijā,” stāsta jaunā māksliniece. Izrādās, doma pievērsties keramikai radusies tikai pirms augstskolas iestāšanāsiem, un, kā pati apgalvo, līdz šim ar tolaik pieņemto spontāno lēmumu viņa ir apmierināta: “Dzīvē bieži palaujos uz nejausībām – ja šķiet, ka tā jādara, tad tā arī daru. Pagaidām neesmu vilusies.”

Pievērsties mākslai Lība varēja, pateicoties ģimenes atbalstam. Turklāt vecāki nekad nav centušies ietekmēt bērnu izvēli, drīzāk palīdzējuši viņiem sevis meklējumos. Mācoties Rekas vidusskolas 9. klasē, Lība pie sevis nolēma, ka turpinās izglīties Rēzeknes ģimnāzijā ar matemātikas novirzienu. “Taču vecāki mani pārsteidza, jo, izpētījuši vidusskolu piedāvājumu, ieteica pamēģināt stāties Rozentāla mākslas vidusskolā,” atceras Lība piebilstot, lai arī bija pabeigusi Baltinavas Mūzikas un mākslas skolu, viņa nebūt nebija pārliecināta, ka varētu izvēlēties mākslu par savu profesiju. Vecāku iedrošināta, aizbraukusi uz Rozentāla mākslas vidusskolas atvērto durvju dienu, bet vēlāk izturējusi sarežģītos iestāšanāsiem, Lība bija izdarījusi savu izvēli. “Pēc tam vecāki teica, ka jau atvērto durvju dienā ieraudzījuši, kā iemirdzējās manas acis. Patiesībā mākslu par savu profesiju izvēlējos, pateicoties tieši viņiem, jo pati nebūtu uzdrošinājusies to darīt.”

Smags darbs ar pieskārienu vieglumu

Jau studējot Latvijas Mākslas akadēmijā, Lība saprata, ka nepaliks galvaspilsētā, pat ne daudzveidīgās izstāžu dzīves un plašo peļņas iespēju dēļ: “Pilsēta man nekad nav patikusī. Pie katras izdevības rāvos uz mājām, uz Čilipīni. Tādēļ tas bija dabīgs solis, ka atkal esmu šeit.”

Savu atgriešanos topošā keramiķe sāka nopietni gatavot, jau rakstot augstskolas bakalaura darbu. Uzzinājusi par Viļakas novada pašvaldības izsludināto projektu konkursu un iesniegusi kopā ar draugu uzrakstīto projektu, Lība saņēma atbalstu un iegādājās elektrisko krāsni keramikas apdedzināšanai. Lai gan pagaidām nav pabeigusi meistar-darbnīcas iekārtošanu tā, lai tur varētu uzņemt ciemiņus, Lība nekavējoties sēdās pie podnieka virpas un sparīgi ķērās pie darba.

Apskatot smalkos keramikas izstrādājumus, reti kurš aizdomājas, cik smags darbs tajos ieguldīts. Māla kluču cilāšana un mīcīšana ir pamatīgs pārbaudījums sievietes maigajām rokām. Savukārt virpošana, apžāvēšanas un apdedzināšanas process prasa milzīgu vērtību, kustību vieglumu

Foto - A.Kirsanovs

Jaunā keramiķe. Bērniībā Lību vecāki aizveda uz Baltinavas Mūzikas un mākslas skolu, kur viņa pabeidza Vizuāli plastiskās mākslas nodaļu. Pateicoties ģimenes atbalstam un izurot grūtus iestāšanāsiem, profesionālo vidējo izglītību viņa ieguva Jaņa Rozentāla Rīgas Mākslas vidusskolā, bet vēlāk studēja Latvijas Mākslas akadēmijā. Šobrīd Lība dzīvo vecāku mājās un par darba trūkumu pagaidām nesūdzas.

un koncentrēšanos. Daudz kas atkarīgs no pirkstu jūtības un intuícijas, jo viena neuzmanīga kustība vai nepareizi izvēlēts žāvēšanas ilgums māla izstrādājumu var pārvērst par bezvērtīgu lausku birumu, pilnībā iznīcinot tajā ieguldītās darba stundas. Ārkārtīgi būtisks process ir māla izstrādājuma apdedzināšana, sākot ar pirmo – biskvitēšanu, kad krāsni trauks kļūst vēl cietāks, atbrīvojoties no pēdējām ūdens paliekām, līdz dažādu veidu glazēšanai un pēdējai apdedzināšanai, pēc kuras beidzot darbs ir gatavs. “Bet, ja porcelāna traukam vēlas uzlikt zelta vai platīna lustru, jādedzina vēl trešo reizi,” piebilst māksliniece.

Pirmais pasūtījums jau gatavs

Viens no lielākajiem pēc krāsni iegādes veiktajiem pasūtījumiem ir suvenīri Viļakas Novada muzejam, ko turpmāk varēs iegādāties tūristi. Tās ir gan akmensmasas krūzītes ar novadu simbolizējošo linu ziedu ornamentu, gan divu veidu magnētiņi, trauciņi, piekariņi un ežu figūriņas.

Lība ļoti cer, ka nākotnē spēš sevi nodrošināt, strādājot pamatprofesijā: “Pagaidām tikai veidoju klientu loku. Esmu jau saņēmusi dažus privātos pasūtījumus – darināju porcelāna servīzi, ko kāds baltinavietis iecerējis dāvināt brālim kāzās. Tā ceļos uz Spāniju,” priecājas māksliniece. Lības darbus iespējams apskatīt arī viņas mājaslapā, kas, pateicoties brālim, tapusi pagājušā gada nogalē. Sākot ar pavasari, jaunā keramiķe plāno piedalīties mājražotāju tirdziņos Balvos, Rēzeknē un citur. “Tas ir tiešais veids, kad veidojas dialogs ar potenciālo klientu, cilvēks var aptaustīt to krūzīti, saprast, vai viņu tā uzrunā, vai patik izmērs, faktūra un forma. Savukārt iepirkšanās internetā man šķiet ļoti bezpersoniska, jo tur nevar sajūst, pataustīt – tikai apskatīt attēlus,” uzskata keramiķe.

Lai gan savu turpmāko dzīvi iztēlojas mūspusē, lauku ikdienas vienvēidībā Lība negrasās iegrimt. Viņa joprojām tur roku uz mākslas izstāžu dzīves pulsa: “Reizēm aizbraucu uz Rīgu paskatīties izstādes, ieeju arī akadēmijā, lai uzzinātu, kas tur jauns. Apmeklēju studentu darbu skati, kas akadēmijā notiek katru semestri.”

Foto - A.Kirsanovs

Pirmais lielais pasūtījums. Šos Lības roku darinātos suvenīrus turpmāk varēs iegādāties Viļakas novada ciemiņi.

Foto - A.Kirsanovs

Kaut kas elegancesi un izsmalcinātībai. Šie porcelāna auskariņi, matadatas un krūzītes apdedzināti nesēn iegādātajā elektriskajā krāsni keramikas apdedzināšanai ar iekšējo diametru 50 cm, kurā traukus ir iespējams izvietot trīs līmeņos. Jaunā krāsni ļauj apdedzināt arī ievērojama izmēra traukus.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Jaunākie žurnālu numuri

Veselība

☞ Numura tēma: holesterīns.

Augsts holesterīna rādītājs uztrauc daudzus no mums, par to bažijas arī ārsti. Skaidrojam, kas īsti ir šī taukviela, kā tā apdraud mūsu veselību, kad nepieciešams pārbaudīt holesterīna līmeni, kādas ir holesterīna rādītāju normas, kāpēc ārsts saka, ka jālieto medikamenti, ja rezultāti ir normāli, un citi ar holesterīna ietekmi uz veselību saistīti jautājumi. Arī ieteikumi, piemērotākās diētas un receptes holesterīna līmeņa mazināšanai.

☞ Ar skalpeli rokā un mieru sirdī. Intervija ar traumatologu-ortopēdu, mugurkaula ķirurgu Rolandu Gibneru, kurš visu ārsta mūžu aizvadījis, ārstējot mugurkaula slimības un traumas. Pacienti mēdz teikt, ka šim ārstam ir izcilas rokas un skarba valoda. Viņš pats labu ķirurgu ar izcilām rokām sauc par pasaku tēlu, savukārt patiesības teikšanu pacientiem uzskata par savu ārsta pienākumu. Arī tad, ja patiesība ir skarba.

☞ Koncertmeistare Vlada: "Kaut neredzu, varu improvizēt!" Trīs augstākās izglītības, apgūta doktorantūras programma, runā piecās valodās, ceļo, māca bērniem klavierspēli, ir precējusies, dzīvo pilnvērtīgu dzīvi, brīvdienās atrod laiku paballēties... Iedvesmojoši spēcīgs stāsts par Vladu Hmeļevsku, kura ir neredzīga kopš dzimšanas.

☞ Dūriens papēdī. Plantārais fasciīts jeb pēdas fascijas iekaisums ir kaite, ar ko var sastapties ikviens no mums neatkarīgi no vecuma un veselības stāvokļa. Labā ziņa – slimība lielākajā daļā gadījumu ir salīdzinoši viegli ārstējama un, pateicoties profilaktisku pasākumu ievērošanai, savlaicīgi novēršama.

☞ GRIBU atmet smēķēšanu. (ne)Iespējamā misija. Rūdīta smēķētāja ar 20 gadu stāžu, kas nesmēķē trīs gadus, atzīst, ka atmet var tikai tad, ja ir vēlme un motivācija to darīt. Ja patīk smēķēt, nekas nesanāks. Nekādi padomi, draudi vai baisi attēli neietekmēs izvēli pārtraukt kā vien pašā lēmums – es gribu atmet. Šo uzskatu apstiprina arī aptaujātie speciālisti. Taču, izrādās, motivāciju var ne tikai meklēt un atrast, bet arī nostiprināt, lai atteikšanās no cigaretes izdotos uz visiem laikiem.

☞ Fermentētie produkti – modes lieta, kurai vērts sekot. Pērn uztura pasaulē fermentētie produkti tika atzīti par lielāko "modes lietu". Tajā pašā laikā tie nav nekāds jaunums. Fermentēšana ir viens no senākajiem ēdiena pagatavošanas veidiem. Savulaik, kad vēl nebija izgudrots ledusskapis, tā bija nepieciešama, lai pagarinātu produktu uzglabāšanas laiku. Mūsdienās par labu šiem produktiem runā fakts, ka tie ir ļoti vērtīgi veselībai.

☞ Iemigšanas svētbrīdis. Kvalitatīva un salda miega priekšnoteikums ir konstanti pareiza pieeja iemigšanas brīdim. Kā būs noskaņojies pirms tam, ar kādām domām liksies gultā, cik būs sevi nodarbinājis dienas laikā, no tā būs atkarīgs iemigšanas "svētbrīdis", kas nodrošinās pilnvērtīgu atpūtu.

Citādā Pasaule

☞ Pieskarties Zemes acij un sajūst mieru. Dziedinošs dižakmens pie robežas ar Krieviju.

☞ Zinātnieces gars nav zudis! Saruna ar dziednieci un bioloģi Stellu Dreīzi.

☞ Dabas uzvarētājs Porfīrijs Ivanovs. Padomju laiku dziednieka mācības.

☞ Visu lietu būtība – skaitļi. Skaitļu maģija dažādās kultūrās un dižgaru dzīvē.

☞ Par mūsu lielā kuģa izvēlēm. Jogas skolotājs Kristaps Ditke rod prieku un azartu dzīvot.

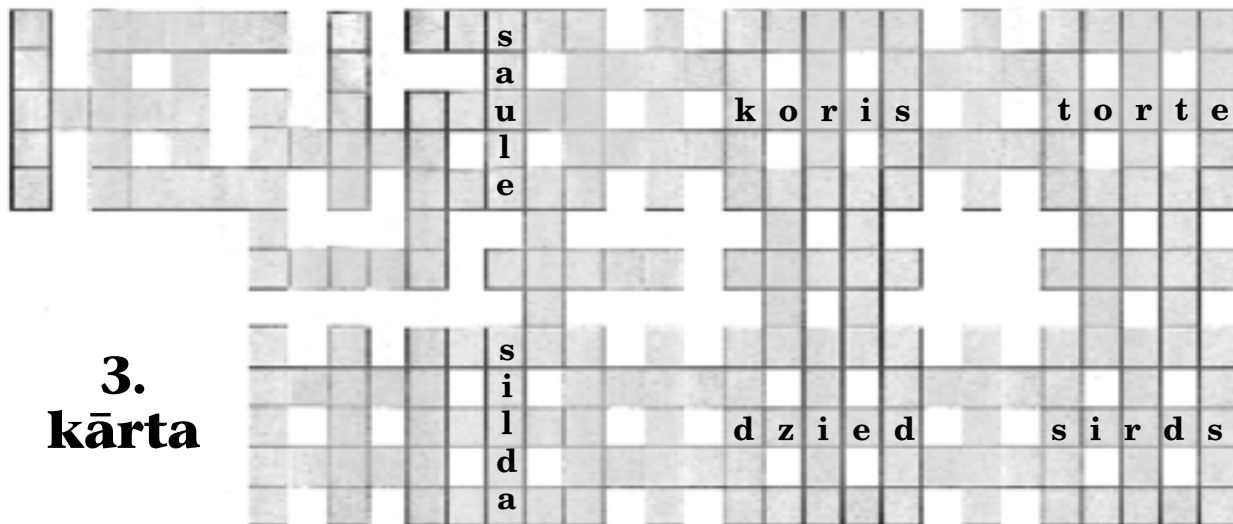
☞ Zemes dziļu enerģijas. Kristālu, dārgakmeņu un minerālu dziednieciskais spēks.

☞ Fenomens. Bērnu istabas monstri.

☞ Katrā "Citādās Pasaules" numurā astrologa un numerologa prognozes, horoskops, sadzīves maģijas padomi, stāsti par dīvaino pasauli mums apkārt, kā arī noderīgas ziņas un grāmatu apskats.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu mīklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

3. kārtā

Aleja – Ansis - Antra – aorta - asaka – asara - asina – astes - astma – ausis - ausma – Ādaži – dēlis - domāt - elite – iesmu - Ikars - jokot – kaila - kauli - klase – klejo – kokle - kursi – kurus - laiks – laipo – liela - maiss – māsas - mapes – mazas - medus - melis - možāk - naiva – pasts – pētāt - pilda – pilis - posmu – raibā - rieti – raudu - sakta - sauja – sekas - sekmē – sidrs - sieva - sista – skats - skola – slido – spēlē - stabs – stars - taure - Tālim – tilta - traks - turas – Uldis - ziema

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10.aprīlim.

Maģisko vārdu mīklu atrisināja: I.Homko (Medņeva), G.Amantovs, S.Sirmā, Z.Pulča, St.Lazdiņš, J.Voicišs (Balvi), A.Mičule (Tilža), B.Sopule (Vikсна), D.Zelča, J.Zālītis (Krišjāņu pagasts), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts).

2.kārtā veiksmē uzsmaidīja SARMĪTEI SIRMAJAI no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzīgi ņemt personu apliecinošu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Esmu balts un pūkains. Iesūtīja Daniēla Gruzija.

Pavāre Pūka! Iesūtīja Inese Dvinska.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Kad Balvos sāks lāpīt bedres?

Pavasaris nāk ne tikai ar siltu laiku

Kā ierasts, arī šogad pavasaris sev līdzī pamazām atnes ne tikai siltākus laika apstākļus, bet arī tā dēvētās pavasara bedres uz autoceļiem. To netrūkst ne tikai uz valsts autoceļiem, tajā skaitā mūspuses novados, bet arī Balvu pilsētas ielās. “Kad plānots Balvos masveidā uzsākt remontdarbus, lai šīs bedres salabotu?” jautā autovadītāji.

Remontdarbi visā pilsētas teritorijā - aprīlī

Balvu novada pašvaldība, atbildot uz lasītāju jautājumu, skaidro: “Ceļu segumiem nolietojoties, un mainīgu laika apstākļu un gaisa temperatūras svārstību ietekmē, kad gaisa temperatūra dienas laikā ir virs 0 grādiem un naktī zem 0 grādiem, uz ceļiem un ielām pastiprināti veidojas bedres. Šī gada pavasaris atnesis netipiski daudz un dziļas bedres arī Balvu ielās. Ņemot vērā šos apstākļus, šobrīd tiek pielietoti pagaidu risinājumi, lai salabotu avārijas bedres, kas ir dziļas un bīstamas satiksmei. Šo bedru remontam tiek izmantota šķembu piebēršana un aukstā asfalta ieklāšanas tehnoloģija. Šie remontdarbi turpināsies arī šonedēļ, kurus veiks pašvaldības aģentūra “SAN-TEX”. Savukārt bedru remonts visā pilsētas teritorijā uz asfalta seguma tiks uzsākts, iestājoties tehnoloģijai atbilstošiem laika apstākļiem un pēc Balvu ielu uzturēšanas iepirkuma noslēguma un līguma noslēgšanas ar darbu veicēju. Šos darbus paredzēts veikt aprīlī. Jāpiebilst, ka par maģistrālo ielu (Bērzpils, Stacijas, Brīvības) uzturēšanu noslēgts līgums ar VAS “Latvijas autoceļu uzturētājs”, un bīstamāko bedrīšu remonts šajās ielās jau veikts.”

Mūspusē tiesvedību nav bijis

Līdz ar pavasara bedrēm īpaši aktualizējies arī jautājums par autovadītāju iespējām uzsākt tiesvedību ar ceļu pārvaldītāju gadījumos, kad būtu bojāta automašīna, piemēram, bedrē pārsista riepa, viņaprāt, nepietiekami uzturēta autoceļa vai tās infrastruktūras daļa. Šādi precedenti ir bijuši. Piemēram, droši vien uz vienas rokas pirkstiem var saskaitīt cilvēkus, kuri kaut vai pa ausu galam nebūtu dzirdējuši par izslavētajiem Rīgas bedrainajiem ceļiem. Pavisam nesen – pagājušā gada 12.septembrī - Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa apmierināja kāda autovadītāja prasību pret Rīgas domes Satiksmes departamentu, piedzenot no pašvaldības kompensāciju (zaudējumus 32,50 eiro apmērā un samaksāto valsts nodevu 71,14 eiro apmērā, kopā piedzenot 103,64 eiro) par nenorobežotā bedrē sabojātu riteņa disku un riepu. Kas attiecas uz mūspusi, laikraksta “Vaduguns” 2015.gada 12.maija avīzes numurā rakstījām par gadījumiem, kad iedzīvotāji bija neapmierināti par ceļu satiksmes negadījumiem Balvos, Brīvības ielā, uzreiz aiz pareizticīgo baznīcas, kur ceļa likumā esošais kanalizācijas vāks radīja bojājumus vairākiem transportlīdzekļiem. Kā stāstīja autovadītāji, pārbraucot pāri minētajam kanalizācijas vākam,

“Šī gada pavasaris atnesis netipiski daudz un dziļas bedres arī Balvu ielās.”

Balvu novada pašvaldība

Balvu novada pašvaldībā informē, ka savulaik pašvaldība no autovadītājiem kādu sūdzību, iespējams, ir saņēmuši, bet vismaz pēdējo desmit gadu laikā šādu tiesvedību gan nav bijis. Visdrīzāk, tādu nav bijis vispār. Šādu tiesvedību nav bijis arī Viļakas un Rugāju novados. Izņēmums nav arī Baltinavas novada pašvaldība. Tās izpilddirektors JĀNIS BUBNOVS sarunā ar laikrakstu “Vaduguns” pastāstīja, ka neviens

Partizānu iela Balvos. Kā rīkoties, ja transportlīdzeklis iebrauc bedrē un tā rezultātā automašīnai rodas bojājumi? Interneta portālā www.lvportals.lv, kas ir daļa no Latvijas oficiālā izdevēja “Latvijas Vēstnesis”, skaidrots: ja transportlīdzeklim ir KASKO apdrošināšana, lai pretendētu uz atlīdzību, jāievēro polisē norādītie noteikumi. Katram apdrošinātājam tie var būt atšķirīgi. Ja transportlīdzeklim nav KASKO apdrošināšanas polises un, iebraucot bedrē, radīti bojājumi, lai saņemtu atlīdzību par bojāto transportlīdzekli, vadītājam ir tiesības vērsties pie konkrētā ceļa pārvaldītāja vai tiesā. Šādos

gadījumos ar civiltiesisku prasību jāvēršas pret ceļa īpašnieku vai apsaimniekotāju. Latvijas Apdrošinātāju asociācijas sekretāre SANDIJA ŠAICĀNE skaidro, ka jāzvana arī savam KASKO apdrošinātājam un jānofotografē negadījuma vieta un bojājumi. Savukārt nopietnu bojājumu gadījumā uz notikuma vietu jāizsauc arī Valsts policija, kas fiksēs negadījuma apstākļus un sastādīs protokolu. Kā norāda S.Šaicāne, gan fotogrāfijas, gan atsevišķos gadījumos arī Valsts policijas protokols nepieciešams tādēļ, lai apdrošinātājs vai auto īpašnieks vēlāk varētu vērsties ar regresa prasību pret konkrētā ceļa uzturētāju vai īpašnieku.

Attēlā redzamais foto uzņemts pagājušajā piektdienā.

Foto - A.Ločmelis

autovadītājs ar šādām sūdzībām pašvaldībā nav griezies nedz rakstiski, nedz arī mutiski. Arī Valsts policijas Balvu iecirknī informēja, ka šogad nav bijuši gadījumi, kad autovadītāji vērsušies Valsts policijā ar sūdzībām, ka uz autoceļa, piemēram, pārsituši sava auto riepu. Iepriekšējos gados šādi gadījumi gan reģistrēti.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.pants nosaka: par autoceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju neuzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam prasībām, ja tiek apdraudēta satiksmes drošība, uzliek naudas sodu ceļa pārvaldītājam (fiziskai personai) no 70 līdz 350 eiro, vai ceļa pārvaldītājam (juridiskai personai) — no 700 līdz 7100 eiro.

Informē policija

Atsakās no medicīniskās pārbaudes

9.martā Balvu novadā 1981.gadā dzimis vīrietis vadīja automašīnu “Opel” bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām. Vīrietis aizdomās par automašīnas vadīšanu alkohola reibumā nogādāja medicīnas iestādē ekspertīzes veikšanai. Viņš gan atteicās no medicīniskās pārbaudes, un vīrietim sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu.

Atgādinām, ka, atsakoties no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes pārbaudes, izbēgt no soda neizdosies. Gluži otrādi – jums piemēros maksimālo iespējamo sodu. Proti, velosipēda un mopēda vadītājam tie būs 170 eiro, bet cita transportlīdzekļa vadītājam - administratīvais arests no 10 līdz 15 diennaktīm, no 1200 līdz 1400 eiro liels naudas sods un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem.

Zog no veikala

10.martā Balvos nenoskaidrotas personas izsita durvju loga stiklu, iekļuva veikalā un izdarīja zādzību. Iespējamie vainīgie noskaidroti.

Aizturēts arī kāds 1962.gadā dzimis vīrietis, kurš Balvos trīs dienu laikā - no 5. līdz 7.martam – četras reizes izdarīja preces zādzību veikalā. Abos gadījumos uzsākti kriminālprocesi.

Skurbulī sabiedriskā vietā

9.martā Balvos 1967.gadā dzimis vīrietis atkārtoti gada laikā atradās sabiedriskā vietā alkohola reibumā – daudzdzīvokļu mājas kāpnu telpā 2,85 promiņu reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Darbus paredzēts pabeigt šoruden

Kā zināms, uzsākti remontdarbi arī autoceļa Gulbene – Balvi – Viļaka - Krievijas robeža (Vientuļi) (P35) posmā no Gulbenes līdz Kazupei (2,14 - 12,68 km), pa kuru regulāri pārvietojas arī mūspuses autovadītāji. AS “Latvijas valsts ceļi” informē, ka šī autoceļa posmā atsākušies uz ziemu pārtrauktie būvdarbi. “Patlaban tie atsākti atsevišķās vietās, kur notiek caurteku izbūve. Tiek arī būvēts apbraucamais ceļš tiltam pār Pogupi, lai savu laiku nokalpojušo tiltu pārbūvētu par monolīta dzelzsbetona caurteku. Sakarā ar būvdarbiem posmā ieviesti satiksmes ierobežojumi – atļautais braukšanas ātrums samazināts līdz 70 un 50 km/st. Pērn līdz ziemas pārtraukumam aptuveni piektajā daļā posma bija pārbūvēti ceļa pamati un nelielā daļā posma bija ieklāta arī asfalta apakškārta. Kopumā pusi no šī posma plānots pārbūvēt līdz salturīgajam slānim ieskaitot, un pusi – līdz jaunai šķembu kārtai. Visā posma garumā tiks ieklātas divas kārtas asfalta. Ceļa labajā pusē izbūvēs apgaismotu gājēju un velosipēdistu ceļu no Gulbenes līdz Ceļmalām (2,140 - 2,685 km). Tiks pārbūvēts arī tilts pār Pogupi,” skaidro AS “Latvijas valsts ceļi”.

Jāpiebilst, ka ceļa pārbūvi no Gulbenes līdz Kazupei bija paredzēts uzsākt vēl 2018.gada pavasarī, arī līgums par būvdarbu veikšanu tika noslēgts 2018.gada aprīlī. Taču, kā informē AS “Latvijas valsts ceļi”, būvuzraugu trūkuma dēļ iepirkumu par būvuzraudzību nācās atkārtot četras reizes. Līdz ar to būvdarbi tika uzsākti vien 2018.gada septembrī. Būvdarbus minētā autoceļa posmā veic SIA “8 CBR”, kuru līgumcena ir 7,66 miljoni eiro (ar PVN). No tiem 85 procentus sedz ERAF. Darbus paredz pabeigt šoruden.

Foto - A.Ločmelis

Apbalvo uzvarētājus

“Cauri mūžiem Latgales karavīra piemiņa ir dzīva”

14.martā Balvos noslēdzās konkurss “Cauri mūžiem Latgales karavīra piemiņa ir dzīva”, kurā skolēni varēja iesniegt savus darbus literārās jaunrades, vizuālās mākslas, kā arī prezentāciju un videosižetu konkursā. Balvu novada Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes interešu izglītības speciāliste Ilona Najļvaiko informē, ka visvairāk darbiņu (132) saņemti vizuālās mākslas konkursā “Pateicības nozīmīte”: “11 darbi bija literārajā jaunradē un 3 darbi - prezentāciju un video konkursā.” Uzrunājot skolēnus, viņa uzsvēra, ka ļoti gribas cerēt, ka dalība konkursā ir ne tikai padziļinājusi zināšanas par Latgales karavīriem, bet arī stiprinājusi piederības sajūtu un lepnumu par valsti, kurā augam un dzīvojam.

Literārās jaunrades konkurss “Mūsu varoņi šodien”

1. - 4.klašu grupā:

ATZINĪBA - Balvu pamatskolas 4.klases skolēnam Naurim Sorokinam (skolotāja Biruta Salmane)

ATZINĪBA - Balvu pamatskolas 4.klases skolēnam Arvim Voicišam (skolotāja Ingrida Jeromane)

5. - 9.klašu grupā:

2.vieta - Balvu pamatskolas 6.klases skolniecei Lailai Ločmelei (skolotāja Larisa Krištopanova)

1.vieta - Balvu pamatskolas 6.klases skolniecei Nikolai Sadovņikovai (skolotāja Larisa Krištopanova)

10. - 12.klašu grupā:

3.vieta - Balvu Profesionālās un vispārīgizglītojošās vidusskolas skolniecei Danielai Vizulei (skolotāja Gunita Čubare)

2.vieta - Balvu Profesionālās un vispārīgizglītojošās vidusskolas skolniecei Lindai Balulei (skolotāja Gunita Čubare)

1.vieta - Balvu Profesionālās un vispārīgizglītojošās vidusskolas skolniecei Sendijai Ūselei (skolotāja Gunita Čubare)

Video un prezentāciju konkurss

Žūrija piešķir divas pirmās vietas. Tās ieguva Balvu Valsts

ģimnāzijas skolēns Kristiāns Bokta (skolotāja Irēna Šaicāne) un Stacijas pamatskolas skolniece Patrīcija Kokoreviča (skolotāja Ruta Bukša).

Vizuālās mākslas konkurss “Pateicības nozīmīte”

Iesniegti 132 darbi. Šī nozīmīšu izstāde šobrīd ir apskatāma Bērnu un jauniešu centrā. Visus darbus vērtēja 4 vecuma grupās.

Vecuma grupa 7 – 9 gadi:

- 1.vieta - Jēkabs Slišāns (Baltinavas vidusskola)
- 2.vieta - Anastasija Garkuša (Balvu Mākslas skola)
- 3.vieta - Amēlija Andrijeviča (Stacijas pamatskolas Viksnas filiāle)

Pateicības raksti: Viktorija Stableniece (Balvu Mākslas skola, sk. Skaidrīte Bankova); Ieva Kozlovska (Baltinavas vidusskola, sk. Indra Keiša); Tomass Delveris, Katrīna Jaundžeikare, Sindija Linda Cālere, Pēteris Zalūksnis (Bērzpils vidusskola, sk. Jolanta Dundeniece).

Atzinības raksti: Gregors Keišs, Tina Trupovniece, Naula Laicāne (Balvu Mākslas skola, sk. Dace Logina); Matilde Slišāne (Baltinavas vidusskola, sk. Indra Keiša); Nadina Ličite (Stacijas pamatskolas Viksnas filiāle, sk. Gunta Bokta); Toms Naglis (Bērzpils vidusskola, sk. Jolanta Dundeniece).

Vecuma grupa 10 - 12 gadi:

- 1.vieta - Mārcis Salmanis (Balvu pamatskola)
- 2.vieta - Arta Smirnova (Baltinavas vidusskola)
- 3.vieta - Raimonda Bergmane (Bērzpils vidusskola)

Pateicības raksti: Valērija Borovikova un Rainers Ančāns (Bērzpils vidusskola, sk. Jolanta Dundeniece); Laura Pauliņa (Balvu Mākslas skola, sk. Dace Logina); Egija Džigure (Balvu Mākslas skola, sk. Olga Reče); Esmeralda Juhmane un Viktorija Oļipova (Baltinavas vidusskola, sk. Indra Keiša); Amanda Anna Kopāne (Stacijas pamatskolas Viksnas filiāle, sk. Skaidrīte Bankova); Ralfs Julians Sirmāis, Haralds Ķerģis un Jānis Logins (Balvu pamatskola, sk. Aldis Voits).

Atzinības raksti: Marta Felicita Spēgova (Balvu Mākslas skola, sk. Elita Eglīte); Anastasija Sokola (Balvu Mākslas skola, sk. Dace Logina); Sindija Raibekaze (Balvu Mākslas skola, sk. Olga Reče); Ričards Semjonovs (Bērzpils vidusskola, sk. Jolanta Dundeniece); Mārcis Salmanis, Eduards Ķerģis, Artūrs Žugs, Roberts Ķerģis un Daniels Miķelsons (Balvu pamatskola, sk. Aldis Voits).

Vecuma grupa 12 - 15 gadi:

- 1.vieta - Lars Miethke (Baltinavas vidusskola)
- 2.vieta - Signija Voiciša (Stacijas pamatskola)
- 2.vieta - Eliza Ivanova (Balvu Valsts ģimnāzija)
- 2.vieta - Sonora Logina (Baltinavas vidusskola)
- 3.vieta - Līva Klimoviča, Annija Apine, Madara Baraņņika (Balvu Valsts ģimnāzija)

Pateicības raksti: Juris Luksts (Balvu Mākslas skola, sk. Olga Reče); Diāna Daniela Voika (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Daina Mediniece); Renāte Ločmele (Baltinavas vidusskola, sk. Indra Keiša); Annija Zelča, Amanda Logina, Šeila Aleksejeva, Annija Apine, Lina Ivanova, Marija Arnicāne, Evelīna Krakope, Ilona Grāmatiņa un Matīss Grižbovskis (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Indra Keiša); Sandis Skudriņš (Bērzpils vidusskola, sk. Jolanta Dundeniece).

Atzinības raksti: Līva Klimoviča (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Daina Mediniece); Līva Lukste, Ketija Melne un Eva Daniela Pokule (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Indra Keiša); Daniēls Zaluksnis, Jānis Dundeniēks, Anda Anete Briede un Ričards Kindzulis (Bērzpils vidusskola, sk. Jolanta Dundeniece).

Vecuma grupa 16 - 19 gadi:

- 1.vieta - Ikola Mačāne (Balvu Valsts ģimnāzija)
- 2.vieta - Madara Baraņņika (Balvu Valsts ģimnāzija)
- 3.vieta - Antra Saviča (Balvu Valsts ģimnāzija)

Pateicības raksti: Dinija Zača, Anna Eliza Buglova un Armands Pauliņš (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Indra Keiša).

Atzinības raksti: Anna Romanovska (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Daina Mediniece) un Kristiāns Bokta (Balvu Valsts ģimnāzija, sk. Indra Keiša).

Mūsu varoņi šodien

Ko nozīmē būt varonim laikā, kad Latvija ir brīva valsts un vai par varoni iespējams kļūt arī šodien?

Es domāju, ka būt varonim mūsdienās nenozīmē būt populāram vai izrādīties citu acīs, jo, paveicot ko mazu, taču nozīmīgu, tu jau vari justies kā mazs varonis, bet no maziem varoņiem izaug lieli varoņi. Tādi, kuri izglābj kādu, kas ir nonācis nelaimē, vai izpalīdz, nekļūstot iedomīgi un savtīgi, bet gan drosmīgi. Piemēram, izglābjot sliktostu cilvēku, tu jau būsi izdarījis ko labu, tu būsi varonis. Palīdzot babiņai pāriet ielu, tu izdariši varoņdarbu, jo tu apstāsies, pastiepsi viņai roku, nevis, kā daudzi cilvēki, paiesi viņai garām, pat neievērojot to, ka otram jāpalīdz. Un tā, krājot labos darbus, tu vari kļūt par labāku cilvēku un par mazu varoni.

Domājot par varonību šodien, saprotu, ka jābūt izpalīdzīgam un saprotošam, un jāmēģina būt labam cilvēkam, kurš palīdz un atbalsta citus, neprasot par to atlīdzību, jo zina, ka “dots devējam atdodas”.

Laila Ločmele, Balvu pamatskolas 6.klases skolniece

Par draudzību! Balvu Valsts ģimnāzijas audzēknes Icolas Mačānes darbs “Manai draudzenei”.

Veltījums vectēvam. Baltinavas vidusskolas audzēknis Jēkabs Slišāns savu darbu velta vectēvam Antonam Slišanam.

Veiksmes prognoze

19.marts. Normāla otrdiena normāliem cilvēkiem, kad ar savām super idejām varat griezties pie cilvēka, kurš jums ir autoritāte. Iespējams, jūs atbalstīs un vēl ieteiks ko labu. Tomēr pie šī jaunā darba vai projekta vēl neķerieties. Izpētiet visus riskus, tad nākotnē panākumi neizpaliks. Ja runājam par veselību, tad daudziem šodien un rīt problēmas var sagādāt tāda kutelīga lieta kā vēdera izeja. Tad, ja nu mokies ar vēdera aizcietējumu, ēd ābolus, plūmes un vāriņas bietes. Un paglaudi savu vēderiņu pulksteņa rādītāja virzienā pats (-i) vai arī uztici to savai mīļotajai personai (šini gadījumā, iespējams, sāks darboties ne tikai zarnu trakts, bet arī...).

20.marts. Kārdinājumu trešdienā būs liela vēlme sagrēkot: vai nu apēdot pusi tortes, vai izdzerot kokteilīti, vai iegriežoties spēļu zālē, vai iekniebjot sežamvietā apaļgajai kaimiņiņei, vai sarīkojot dragreisu, traucoties ar 120 km/h pa pilsētiņas (vai ciemata) ielām. Komentāri un ieteikumi lieki, tāpat mani neviens (-a) neklausīs! Tikai atceries, ka tas neesi tu (vai tā neesi tu), bet gan dabas instinkti un pilnmēness provokācija, kas smejas par nabaga ļautiņiem, kuri kā taureņi skrien uz uguni, lai apdedzinātu savus spārniņus (dabūtu traumas, zaudētu naudu vai vēl trakāk - savu dzīvību).

21.marts. Ceru, ka nakts tomēr būs pagājusi bez lieliem negadījumiem un cilvēku upuriem. Bet tas, ka A. staigās pa darbu kā miegaina muša, jo nebūs aizvērusi acis, ka kolēģis B. būs ar zilu aci, ka priekšnieks C. - uzvilks un pagāra, ka otrā puse kašķīga, bērni – nepaklausīgi un mājdzīvnieki aizkļūduši no mājām, tās visas būs normālas parādības pilnmēness ceturtdienā. Un, ja tu vēl gribi uzziņāt, ko par tevi domā labākā draudzene vai kolēģe, radi tik stresa situāciju, un tu dzirdēsi visu: ko gribēji un negribēji dzirdēt. Jo visiem šodien būs grūti novaldīt savu mēli...

22.marts. Piektdienā, kuru ieteicams pavādit, kā pašai (-am) tik. Nu uz darbu, protams, ir jāaiziet. Bet pēc tam... Var pačalot ar draudzeni pie kafijas tases, var ieraut aliņu ar kaimiņu, apspriežot Latvijas iekšpolitiku un ārpolitiku, var uzlabot un atdzīvīnāt padzīsušo laulības pavardu, iespējējot bērņus opīšiem. Bet pašiem pa to laiku aizšaut uz Munameģi vai kādu viesu māju, kur ēst, dzert un dejoj uz velna paraušanu kā jaunībā. Neuztraucoties, ko par to teiks sabiedrība (precīzāk, vietējās klaču tarbas).

Pareģe Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī vaduguns.lv, tālr. 29365609

Pērk

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

SIA "SENDIJA" pastāvīgi iepērk lapu, skuju koku taru, malku.
ZARUS ŠĶELDOŠANAI (svaigi grieztus, ar lapām, zaļām skujām).
Tālr. 29495199, 29183884.

Pērk mežu ar zemi un cirmsas.
Tālr. 27876697.

SIA "AIBI"
iepērk **liellopus, jaunlopus, teļus, jērus.**
Augstas cenas.
Tūlītēja samaksa. Svāri.
Tālr. 20238990.

SIA "Lauku Miesnieks"
iepērk **mājlopus.**
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri.
Tālr. 20207132.

SIA "LATVIJAS GAĻA" iepērk **liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus.** Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 28761515.

LATVIEŠU UZŅĒMUMS SIA "MEŽA APSAIMNIEKOTĀJS"
PĒRK MEŽA ĪPAŠUMS UN CIRSMAS.
Tālr. 26 106 212.

Pārdod

22.martā z/s "Gračuļi" pārdos dažādu krāsu jaunputnus (4,5 - 5 mēn.), dējējvistas, gaiļus. Tālr. 29186065; 25983997 (šoferis).
Bērzpils 7.20 - Lazdukalns 7.35 - Kapūne 7.45 - Rugāji 7.55 - Medņi 8.05 - Naudaskalns 8.15 - Balvi 8.25 - Kubuli 9.00 - Viksna 9.20 - Kuprava 9.40 - Viļaka 10.00 - Žiguri 10.20 - Borisova 10.40 - Semenova 10.55 - Šķilbēni 11.05 - Rekova 11.15 - Upīte 11.25 - Baltinava 11.45- Briežuciems 12.00 - Eglūciems 12.20- Vectiļa 12.40 - Tilža 13.00 - Golvori 13.15 - Bērzpils 13.30.

Pārdod sivēnus Baltinavā.
Tālr. 26552517.

Pērk

Pērk bites.
Tālr. 20600557.

Pērk mežu, jaunaudzi, izcirtumu ar zemi. Tālr. 26630249.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus, teļus. BIO liellopiem augstas cenas! Samaksa tūlītēja. Tālr. 62003939.

Pērk apaugumus. Tālr. 26211223.

Pārdod vai maina kūsmēslus pret siena ruloniem. Tālr. 20329594.

Pārdod Ford KA rezerves daļām.
Tālr. 20329594.

Pārdod zaļbarību. Tālr. 29728339.

Pārdod svaigi skaldītu malku (pēc izmēra). Tālr. 26314341.

Pārdod sēklas kartupeļus ar piegādi (liela izvēle). Tālr. 26087937.

Pārdod 10,64 m³ keramzītbetona blokus, stiprība - 3 Mpa, 200x185x490, EUR 600. Balvos. Tālr. 29277188.

Pārdod skaldītu malku.
Tālr. 26211223.

Dažādi

Maijas veterinārā aptieka būs slēgta

no 26.marta līdz 4.aprīlim.

Lai arī lūgti savlaikus plānot apmeklējumu.

Tālr. 28337843.

Ārstnieciskā masāža, fizioterapija, vingrošana zidaiņiem. Tālr. 25151950, WWW.fiziopro.lv

Vēlos irēt dzīvokli Žiguros, Viļakā.
Tālr. 25725033.

Attīra aizaugušas pļavas un grāvjus. Pērk zaru kaudzes pie ceļa.
Tālr. 2922663.

Līdzjūtības

Jau pavasaris nāk pa saules
vārtiem,
Tik sirds jums sāpju lāsēm pielijusi.
Mīļš cilvēks aizgājis uz klusēšanas
pusi,
Vien paliek atmiņas ar pateicības
vārdiem.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību un
skumju brīdi esam kopā ar **Mariju Voiku un viņas ģimeni**, mīļo **MĀMULĪTI** kapu kalniņā guldot.
Maija, Tatjana R., Māriņa, Līga, Anna

Kā brīnumvecīte es izdzīsišu,
Kad pieskāries būs likteņpirksts,
Bet ļoti gribas, lai aiz manis paliek
Kaut viena tumsai neatdota dzirksts.
Lai paliek ābele, ko iestādīju,
Un vārds, ko kādam teicu mierinot,
Lai godīgs darbs bez skaļuma ir
vainags
Pie zemes vārtiem, ko man līdzī dot!
(K.Apskrūma)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un
skumju brīdi esam kopā ar **Mariju Voiku un ģimeni, MĀTI** smilšu kalniņā pavadot.
Viļakas novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvalde

Klusiem soļiem māmuliņa,
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdu nebildusi,
Skumjas sirdi atstājusi.

(V.Kokle-Liņiņa)
Skumju brīdi domās esam kopā ar **Marijas Voikas ģimeni un tuviniekiem, MĀMIŅU** kapu kalniņā pavadot.
Viļakas novada dome

Vējš apstājas pie mājas lieveņa un
pieklust,
Un pagalmis mierina, ka sveces
salnā raud.

Bij' dzīvē asaras un smieki, darba
sūrumis izjūsts,
Un tagad mūža atvadām ļauj tevi
skaut.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Marijai Voikai un tuviniekiem, MĀTI pēdējā gaitā pavadot.
Viduču pamatskolas kolektīvs

...Viss šai pasaulē niecīgs un
zūdošs,
Tava mīla vien nepazūd, māt!
(K.Apskrūma)
Dieva miers un mīlestība, klusa un
Patiesa līdzjūtība **Voiku un Morozovu ģimenēm**, mīļo māmīņu, sievasmāti, vīramāti, vecmāmīņu, vecvecmāmīņu **ANNU AMBAROVU** pavadot mūžībā.
Sērmūkši

Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst.
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.
Mūsu vissiltākie mierinājuma un
līdzjūtības vārdi **Marijai Voikai ar ģimeni, MĀMIŅU** mūžības ceļā pavadot.
Bijušās kolēģes: Nora A., Inta D., Iveta B., Vita B., Inta K., Lija B.

Košu ziedu, dziesmu klusu,
Nav ko citu dāvināt.
Viegļas smiltis, saldu dusu
Kapu kalnā, māmuliņ.
Dziļā līdzjūtībā dalām atvadu
smagumu ar **Mariju Voiku un tuviniekiem, māmīņu ANNU** smiltajā guldot.
Viļakas etnogrāfiskā ansambļa "Abrenīte" dziedātājas

Man dzīvē, māmīņ, pietrūks tevis
Un ceļa nebūs, kurā tikties ļauts,
Tas gaišums, ko man dzīvē devi,
Ļaus tālāk iet un pateikt daudz.
Negaidītajā sāpju brīdī, kad ir
apstājies **MĀMIŅAS** mūža gājums,
lai **Teiv, Marija**, atvadu smagumu
palīdz pārvarēt mūsu mierinājuma
vārdi. Izsakām visdziļāko līdzjūtību
tuviniekiem.
Viļakas kultūras nama senioru dāmu
deju kopa "Intriga"

Sveces skumji raugās sejā,
Palīdz as'ras nožāvēt.
Savu mīļu māmuliņu
Šai saulē vairs neredzēt.
(V.Kokle-Liņiņa)
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Jānim Morozovam un Janīnai,
pavadot **MĀMULĪTI, VĪRAMĀTI**
klusajā aizsaules ceļā.
Anda, Pāvēls, Dzintara

Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst,
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.
Skumju brīdī esam kopā ar **Mariju, Augustu Voikām un pārējiem tuviniekiem, MĀMIŅU, VECMĀMIŅU un VECVEC MĀMIŅU** mūžībā pavadot.
Plešu ģimene

Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli Zemes mātē
Apsedz smilšu paladziņu.
Skumju brīdī esam kopā ar **Jāni, Mariju, Andri un pārējiem tuviniekiem, MĀMIŅU, VECMĀMIŅU un VECVEC MĀMIŅU** mūžībā pavadot.
Zina un Pēteris Supes

Bet sāpi šo vairs nevar nodzēst,
Kā nodzēšams nav asnu dīgums.
(H.Heislars)
Sērojam kopā ar **Mariju Voiku**, pavadot **MĀMUĻU** kapu kalnā.
Viļakas pamatskolas kolektīvs

Tavas rokas caur mūžību jūtu,
Tavas rūpes joprojām man klāt.
Viss šai pasaulē niecīgs un zūdošs,
Tava mīla vien nezūd, māt.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Marijai Voikai ar ģimeni, MĀMIŅU** kapu kalniņā guldot.
Balvu PII "Pīlādziņi" kolektīvs

Klusiem soļiem māmuliņa,
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdu nebildusi,
Skumjas sirdi atstājusi.
Izsakām klusu un patiesu līdzjūtību
Marijai Voikai, mīļo **MĀMULĪTI** pavadot Dieva valstībā.
Silvija un Marika Bordānes, Irēna, Jānis, Sergejs, Sveta un Ļena

Balts eņģelis atnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz,
Tur baltajā, baltajā naktī,
Kur nesāp, kur nesalst, kur silts.
Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar **Jāni Ločmeli, MĀMIŅU** pavadot mūžības ceļā.
A/S "Balvu Enerģija" administrācija

Mani saule sasildīs dziļāk,
Puķu smarža man tuvāk tiks.
Un man tieši uz sirds zeme mīļā
Savu ziedošo roku līks. (A.Elksne)
Izsakām klusu un patiesu līdzjūtību
Teiv, Margarita, un Taviem piederīgajiem, PĀVELU KORLAŠU mūžībā pavadot.
Nelliņa, Benita, Ināra, Anita Š., Inta, Anita P.

Kas smagāks vēl var būt, pa dzīves
taku ejot,
Kā atdot zemei to, kas sirdij tuvs un
dārgs.
Izsakām līdzjūtību **tuviniekiem, PĀVELU KORLAŠU** mūžības ceļā pavadot.
Ezera ielas 18.mājas 3.ievejas kaimiņi

Nevar pazust tas, ko mīli,
Nezūd darbs, kas krietni veikts.
Arī tad, ja mūža gājums
Šķiet pārāk negaidīti beigts. (A.Krūklis)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību un
esam kopā ar **Ainas Golubevas ģimeni, VĪRU, TĒVU, VECTĒVU** zemes klēpī guldot.
1998.gada Rekas vidusskolas absolventi

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa
sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesim asarās
mirst
Un tukšas kā klajums kļūst mājas.
(A.Vejāns)
Skumstam kopā ar **Rekas vidusskolas direktori Ainu Golubevu un pārējiem tuviniekiem**, viru, tēti, vectētiņu, darbmācības skolotāju **JURI GOLUBEVU** pāragri zemes klēpī guldot.
Rekas vidusskolas 10.klases skolēni un audzinātājs Jānis Dokāns

Vēl koptais dārzs mans ziedēs
Un baltie bērzi skums.
Te viss, kas darīts, paliek,
Man jāšķiras no jums.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Ainai un tuviniekiem, JURI GOLUBEVU mūžības ceļā pavadot.
Bijušās Upītes pamatskolas kolektīvs un bijusī direktore M.Keiša

Tu katram viena, tikai viena,
Kurai kā pie saules bērni turas klāt.
Tāpēc ir tik grūti, skumjām asarām
birstot,
Uz mūžu zemei tevi atdot, māt.
Skumju brīdī esam kopā ar **Teivi, Ilzīti, un Tavu ģimeni, MĀMIŅU** aizsaulē aizvadot.
Modrīte, Sarmīte, Gunta

Paņem līdzī saules glāstu,
Ko tev draugu rokas liek,
Lai tev, smilšu klēpī dusot,
Mazu brīdī siltāk tiek. (P.Priede)
Dzīļi skumstam, zaudējot **GAIDU KAUKI**, un izsakām līdzjūtību **tuviniekiem.**
Z/S "Kotiņi" un Z/S "Sābri"

Man laikam tevis trūks vienmēr,
Pat tad, kad pārpilnība valdīs,
Kad bites ziedos rāmi dūks,
Man tieši tevis ļoti trūks. (I.Puidze)
Kad mīļā **MĀMULĪTE** dus zem krāšņās ziedu segas, sakām patiesus mierinājuma vārdus **Ilzei Smirnovai.**
Kafejnīcas "Velves" kolektīvs

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne
Debesu plašumā mīt.
Ne zināt mums stundu, ne brīdi,
Kad dziestoša lejup tā krit.
Skumju brīdī esam kopā ar **Ilzi un tuviniekiem, MAMMU** mūžībā pavadot.
"Mēness aptiekas" kolektīvs

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt,
Viņš paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.
Izsakām vispatiesāko līdzjūtību
Pēterim un Allai Fjodoroviem, un pārējiem tuviniekiem, tēvu, vīratēvu, vectētiņu **VLADIMIRU FJODOROVU** kapu kalnā pavadot.
Briežuciema pagasta pārvaldes kolektīvs

Pagurst rokas, pagurst kājas,
Visu mūžu staigājot,
Lēni nolīkst sirmā galva,
Mūža miegā aizmiegot.
Kad atvadu ziedi gulst pār **TĒVA, VECTĒVA** mūžu, izsakām patiesu līdzjūtību **Pētera un Allas Fjodorovu ģimenei.**
Bijušie darbabiedri Briežuciema pamatskolā

Viss satīts nu kamolā ciešā,
Kur katrai dienai mezgls siets.
Tā pavediens tīnies no dienas dienā,
Līdz mūžības sliekšnis sniegts.
Mūsu patiesa līdzjūtība **Inesei Briedītei un tuviniekiem**, onkuli **VLADIMIRU** mūžībā pavadot.
Māriņa, Inita, Daina, Anda

Pārtrūka stīga, aplūsa dziesma,
Apdzīsa zvaigznes, saira sapņi.
Viss tas notika pēkšņi un strauji.
Pielijis sāpju un asaru trauks.
Izsakām līdzjūtību **Balabinai Nadeždai un tuviniekiem** sakarā ar **RUSLANA** pēkšņo aiziešanu viņsaulē.
Šķilbēnu pareizticīgo draudze

Mani mīļie, es pie jums vēl būšu,
Sniega pārslā, čukstā, rasas lāsē,
Saulē, vējos, dziesmās, jūsu mūžos.
Dzīve beidzas, mīlestība nē.
Lai mūsu klusa līdzjūtība un
mierinājuma vārdi dod spēku un
atbalstu **tuviniekiem, RUSLANU VASENKOVU** mūžībā pavadot.
I.K. "Ceriņi 3" servisa kolektīvs

Pateicība

Vissirsnīgākie pateicības vārdi prāvestam Staņislavam Prikulim, dziedātājam, Baltinavas kafejnīcas kolektīvam, apbedīšanas firmai "Ritums", Arnim ar ģimeni, radiem, draugiem, kaimiņiem, bijušajiem darba kolēģiem, kuri grūtajā brīdī bija kopā ar mums, pavadot **Nikolaju Kaļiņinu** Mūžībā.
PIEDERĪGIE

Mana diena atnākusi,
Sāpes, sapņus atņēmusi.
Dzīves laipa pārlūzusi,
Saulas gaisma nodzisusi.

Kad negaidīti aiziet mūžībā vīrs un tētis **LAIMONIS KORLAŠS**, izsakām līdzjūtību **sievai Martai un dēlu Alda un Tāja ģimenēm**.
Vladimirs, Juris D., Vaira, Nadja J., Marija Š., Vera G., Jevgenija, Anna, Irēna, Dupužs

Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudziem sirdis sāp.

(O.Skuja)
Šajā sājpu un skumju brīdī klusa un patiesa līdzjūtība **Alda, Tāja ģimenēm, Martai**, tēvu, vīru, vectēvu **LAIMONI KORLAŠU** mūžībā pavadot.
Velta, Vilmarš

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļa maizi dod.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Tālim Korlašam ar ģimeni**, guldot **TĒVU** kapu kalniņā.

Kolēģi no Balvu novada pašvaldības Pastāvīgas iepirkumu komisijas

Pietrūka spēka, lai uzvarētu...
Pātrūka stīga, kas stipra bija,
Apklusā elpa, kas elpoja vēl vakar...
Un sirds nekad vairs tā nepukstēs.

(A.Balode-Šilde)
Lai klusa un patiesa līdzjūtība palīdz pārvarēt bēdu smagumu **Martai un tuviniekiem**, vīru, tēvu, vectēvu **LAIMONI KORLAŠU** dzimtas zemes smiltājā guldot.
Ināra, Benedikts, Sarmīte ar ģimeni, Jolanta ar ģimeni

Tik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu – vienkāršu un siltu
Mēs paturēsim atmiņās. (G.Selga)
Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar **Martu, dēliem un viņu tuviniekiem**, pavadot **LAIMONI KORLAŠU** kapu kalniņā.
Balvu ielas 17.mājas kaimiņi

Šie pavasara vēji brāzmojošie
Ir tavu elpu pārrāvuši pušu.
Un zilās debesis, un stari spožie
No tavām acīm gaismu aiznesuši.

(Ā.Elksne)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Ainai**, brāli **LAIMONI** mūžības ceļā pavadot.
Ranta, Tamāra, Āris

Skujas pie tavām kājām stāstīs par vasaru, pļāvām un sienu kaudzēm,
Un mēs atmiņās bridisim visi pa rasotām bērzu audzēm
Un domāsim par cilvēka darbu un mūžu.

Marta dienas ir atnākušas pelēkdrūmas, asaru lāses lēni rit pār vaigiem, bet sirdī dzeļ smeldzīga sāpe... Patiesa līdzjūtība **Ainai, Martai un dēlu ģimenēm**, pavadot **LAIMONI** Mūžībā.
Zelma, Aija, Paulis, Daina, Ļena

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļa maizi dod.
Klusa un patiesa līdzjūtība **Alda un Tāja Korlašu ģimenēm, pārējiem tuviniekiem, TĒVU, VĪRU, VECTĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Initas un Normunda ģimene

Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

(Z.Vijupe)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Tālim Korlašam ar ģimeni, TĒTI, VECTĒTIŅU** mūžības ceļā pavadot.
Ķirsonu ģimene

Asaras kā karstas lāses
Sirdī sāpēdamas krīt.
Ai, cik grūti mīlo vīru, tēti
Kapu kalnā pavadīt.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Martai, Aldim un Tālim ar ģimenēm, VĪRU, TĒVU, VECTĒTIŅU** mūžībā pavadot.
Maignonis ar ģimeni

Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc tavas dzīves stāsts,
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.
Klusa un patiesa līdzjūtība **Tālim Korlašam ar ģimeni**, mūžības ceļā pavadot **TĒVU, VĪRATĒVU, VECTĒTIŅU**.
Gundega, Italo, Zarema, Ivans

Lai sapnis balts viņa dvēselī aijā
Un klusais miers ar saviem spārnēm sedz.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Aldim Korlašam un tuviniekiem, TĒVU** mūžībā pavadot.
SIA "GG Fabrika"

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļa maizi dod.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Tālim un Aldim Korlašiem, un pārējiem tuviniekiem, TĒVU** mūžībā pavadot.
AS "VIADA Baltija" kolektīvs

Tēva padoms, tēva mīla
Mūžam sirdis nezudīs.

(Z.Purvs)
Izsakām dziļāko līdzjūtību **Alda Korlaša ģimenei, tēti LAIMONI** zemes klēpī guldot.
Fogēļu ģimene Sudarbē

Es aizeju un tomēr palieku –
Gan baltajā saulē, gan zilajā jūrā,
Gan šalcošā vējā es esmu pie jums.

(Ā.Elksne)
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Teiv, Marta, un Taviem piederīgajiem**, pavadot **LAIMONI KORLAŠU** mūžības ceļā.
Sarmīte, Irēna, Inta, Elvira, Anita, Dainis, Vilnis

Ir nolūzis dzīvības koks,
Par velti liktenim jautāt...
Ir jāiededz cerību svece
Un jālūdz, lai atkal jums saujās Dievs ieliktu spēku dzīvei
Pār sāpēm, kas pacelties liek.
Skumju brīdī esam kopā un izsakām patiesu līdzjūtību **Tālim Korlašam, TĒVU** guldot zemes klēpī.
A/S "Balvu Enerģija", padome, valde, kolektīvs

Kad vakaram tavam neaust vairs rīts,
Kad mūžības gājiens tev iezvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Tālim Korlašam un piederīgajiem**, kad **TĒVA** ceļš ved Mūžībā.
SIA "Senda Dz"

Dusi saldi zemes klēpī,
Lai tev sapņu nepietrūkst.
Mīļas rokas ziedus noklās
Un tev silti vienmēr būs.

Skumjās un līdzjūtībā esam kopā ar **Tāli Korlašu un viņa tuviniekiem, TĒVU, VECTĒVU** mūžībā pavadot.
Kaimiņi: Sarmīte, Valentina Buža

Lūgšim tavai dvēselītei
Debesceļā mieru gūt,
Lai ar tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.

(V.Kokle-Liņņa)
Izsakām patiesu līdzjūtību **tuviniekiem, LAIMONI KORLAŠU** mūžības ceļā pavadot.
Masu ģimene, Anna L.

Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.
Izsakām patiesu līdzjūtību **sievai Martai, dēliem, mazbērniem**, pavadot **LAIMONI KORLAŠU** mūžības ceļā.
Bodrovu un Streipu ģimenes

Tēt, miris esot tu...
Tam ticēt grūti,
Jo tava balss, ik vārds vēl ausīs skan. (V.Rūja)
Sājpu brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību **Tālim Korlašam un tuviniekiem, TĒTI** mūžībā pavadot.
"Tako Akmens" kolektīvs

Cik daudz prieka, cik daudz bēdu
Glabā tēva mūža stāsts.
Tomēr visiem laikiem pāri
Liecās dzimtas zemes glāsts.
Skumju un atvadu brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību **Tālim Korlašam un tuviniekiem, TĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Balvu novada domes deputāti

Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.
Klusa un patiesa līdzjūtība **Tālim un Aldim Korlašiem, viņu ģimenēm, Martai**, pavadot mūžības ceļā tēvu, vectētiņu, vīru **LAIMONI KORLAŠU**.
"Tako SD" kolektīvs

Vai esmu projām? Esmu, Jā,
Bet mana sirds ir mājās.
Ne tumši zilos marta ledos –
Manu mīlo siltās acīs.
Izsakām patiesu līdzjūtību un lielajās sērās esam kopā ar **Aldi un Tāli Korlašiem, un viņu tuviniekiem, TĒTI** mūžībā pavadot.
Drauga Andreja ģimene

Cik salts šis rīts – klau, vēji staigā
Un klusi izgaist tava balss...
Mums palīks gaišums, ko tu devi,
Kā dzidrāis dzimtas zemes strauts.
Dzīves vissmagākajā brīdī domās un sirdīs esam kopā ar **sievu Martu, dēlu ģimenēm un pārējiem tuviniekiem, LAIMONI KORLAŠU** mūžības ceļā pavadot.
Guna, Vilberts, Vija, Jānis, Rita Kluce

Kailiem zariem
Vītols velk zīmes tēraudpelēkās debesīs
Migla sakrājas lāsēs
Un slīd uz leju kā asaras. (A.Grīgulis)
Skumju un atvadu brīdī izsakām līdzjūtību **dēliem Tālim un Aldim, un pārējiem tuviniekiem**, pavadot **LAIMONI KORLAŠU** mūžībā.
Inna, Ņina

Es neprotu raudāt, jo viss, kas ir bijis,
Nav mērojams asarām klusām.
Balts krusas viesulis ceļu man vijis,
Es tevi pavadu pēdējā dusā.

Šajā sājpu un atvadu brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību **Tālim un Aldim Korlašiem, visiem tuviniekiem, TĒVU, VĪRU, VECTĒTIŅU** mūžības ceļā pavadot.
"Tako SD" kolektīvs Ezera ielā 4

Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.
Klusa un patiesa līdzjūtība sājpu brīdī **Martai Korlašai un dēliem Aldi un Tāli, viņu ģimenēm**, dzīvesbiedru, tēvu **LAIMONI** pavadot klusajā aizsaules ceļā.
Pētera un Andra Ķirsonu ģimenes, Mūrmaņu ģimene Anglijā

Ai, vectētiņ, kāpēc aizvēri acis
Un aizgāji tālumos?
Kas gudrus, mīļus vārdus nu sacīs
Un mājai gaišumu dos?
Skumjās esam kopā ar **Amēlijas un Adriānas ģimenīti**, pavadot vectētiņu **LAIMONI KORLAŠU** smilšu kalniņā.
PII "Sienāzītis" II jaunākās grupas bērni, vecāki, skolotājas, auklīte

Tavi darbi citās mājās dzīvos,
Tava labsirdība tajos degs.
Tevi pašu dzimtās puses zeme
Silti, silti koku saknēm segs.
Klusa, patiesa līdzjūtība **Aldim un Tālim Korlašiem ar ģimenēm, TĒVU** mūžībā pavadot.
Balvu pagasta pārvalde

Es aizgāju no jums, mīļie mani,
Un atstāju baltu svecīti iedegtu -
Tad zināsi, augšā man labi klājas,
Tur es atradu sev mājas. (M.Šnē)
Kad acis skumju pilnas, kad brīdis tik smags, klusa, patiesa līdzjūtība **Ainai Gorbānei un pārējiem tuviniekiem, LAIMONI KORLAŠU** mūžībā pavadot.
Rēzeknes tiesas Balvos un Zemesgrāmatu nodaļas kolektīvi

Kāda pasaule, dārga un tuva,
Apvārsnī grimusi mūžam. (E.Sudmale)
Skumju brīdī klusa līdzjūtība **Tālim Korlašam ar ģimeni, TĒVU** mūžībā pavadot.
Kafejnīcas "Velves" kolektīvs

Var nemanot pienākt salna,
Kad ziedi kā sniegpārslas birst.
Nav sacīts, cik dzīve ir gara,
Tās pavediens pēkšņi sāk irt.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību sājpu brīdī **Aldim un Tālim Korlašiem, tuviniekiem**, pavadot tēvu **LAIMONI** mūžības ceļā.
Roginsku ģimene

Šalciet klusi, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies.
Pāri sirdij apklusušai
Zeme smilšu sagšu segs.
Izsakām dziļi līdzjūtību **Martai Korlašai un tuviniekiem, LAIMONI** mūžībā pavadot.
Lidija, Juris

...pa mirdzošu staru sargeņģelis
aiznesa dvēseli Debesu kalnā...
(M.Čaklais)
Mūsu klusa, patiesa līdzjūtība **sievai, dēliem un piederīgajiem, LAIMONI KORLAŠU** pēdējā gaitā pavadot.
Balvu novada Sociālā dienesta bijušie darba kolēģi

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu...
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.

Sērojam kopā ar **sievu Martu, dēlu Tāja un Alda ģimenēm**, pavadot **LAIMONI KORLAŠU** aizsaules ceļā.
Šupilovu ģimene

Sedz, Dieviņi, zvaigžņu sagšu,
Klāj mākoņu paladziņu.
Tēva solī apklusuši,
Dzīves ceļu staigājot.
Kad aizsaulē aizgājis **TĒVS**, mūsu klusa līdzjūtība **Tālim Korlašam un ģimenei**.
Balvu novada pašvaldība

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļa maizi dod.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Alda un Tāja Korlašu ģimenēm, TĒVU, VĪRATĒVU un VECTĒTIŅU** zaudējot.
Elmārs un Mārite Šakini

Uz spārnēm dzērves nes jau pavasari,
Un piesaulē jau virzbulītes zied,
Un ir tik skumji..., ir tik ļoti skumji,
Ka tieši tagad tev bij' jāaiziet.
Martiņ, šajā grūtajā dzīves brīdī esam kopā ar **Tevi un Taviem tuvajiem**, vīru **LAIMONI** mūžībā pavadot.
Kursabiedri senajās dienās Maltā

Mums zināms ir tāds neliels vārdiņš:
- turies!
Ko saka tad, kad lieki citi vārdi,
Kad ceļā pēkšņi uznākusi tumsa,
Uz pagātni ir aizvērušies vārti.

(N.Dzirkale)
Izsakām klusu un patiesu līdzjūtību **Martai un piederīgajiem**, vīru, tēvu, vectēvu **LAIMONI KORLAŠU** kapu kalniņā izvadot.
Ozoliņu un Elitas ģimenes

Tajās lapās,
Ko mūžības vēji šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs. (Z.Purvs)
Mūsu patiesa līdzjūtība **tuviniekiem, LAIMONI KORLAŠU** mūžības ceļā pavadot.
Penneru un Čudarkinu ģimenes

Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni, bērzos,
Zvaigznēs un bērnos savos.
(Ā.Elksne)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Aldim un Tālim, TĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Pēteris un Andrejs Pitīļeviči

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu -
Nav rītdienas, ir tikai vēju balss.
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.
Mūsu klusa līdzjūtība **Aldim, Tālim un tuviniekiem, TĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Avotiņi

Daudz ir Dieva dārzā ziedu,
Pacel acis: gaisma mirdz,
Tomēr skaistākais no visiem -
Mātes svētums, mātes sirds.
(V.Mora)
Mūsu patiesa līdzjūtība **Jānim Morozovam, MAMIŅU** smilšu kalniņā guldot.
Kolēģi Balvu novada pašvaldībā

 Indekss 3004 Vaduguns IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS SIA "BALVU VADUGUNS" Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV43203002982	REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501 NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA Nr. LV21UNLA0024000467345, kods UNLĀLV2X <small>Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autori.</small>	REKLĀMA, SLUDINĀJUMI D.Dimitrijeva T. 64507018 26161959	REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T.64522534, 29360850 ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T.64522126 Z.LOGINA, IZINKOVSKA - T.64520962 M.SPRUDZĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260 A.LOČMELIS -T.64520961 KOREKTORS S.GUGĀNE - T.64522126 GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019 ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730 Tālrūnis-autoatbildētājs - 64520961	e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājaslapa: vaduguns.lv
	Datorsalikums- SIA "Balvu Vaduguns", G.LIELMANIS Iespēsts SIA "Latgales Druka", Rēzeknē, Baznīcas 28 TIRĀŽA - 3105	ŽURNĀLISTI - 26555382		